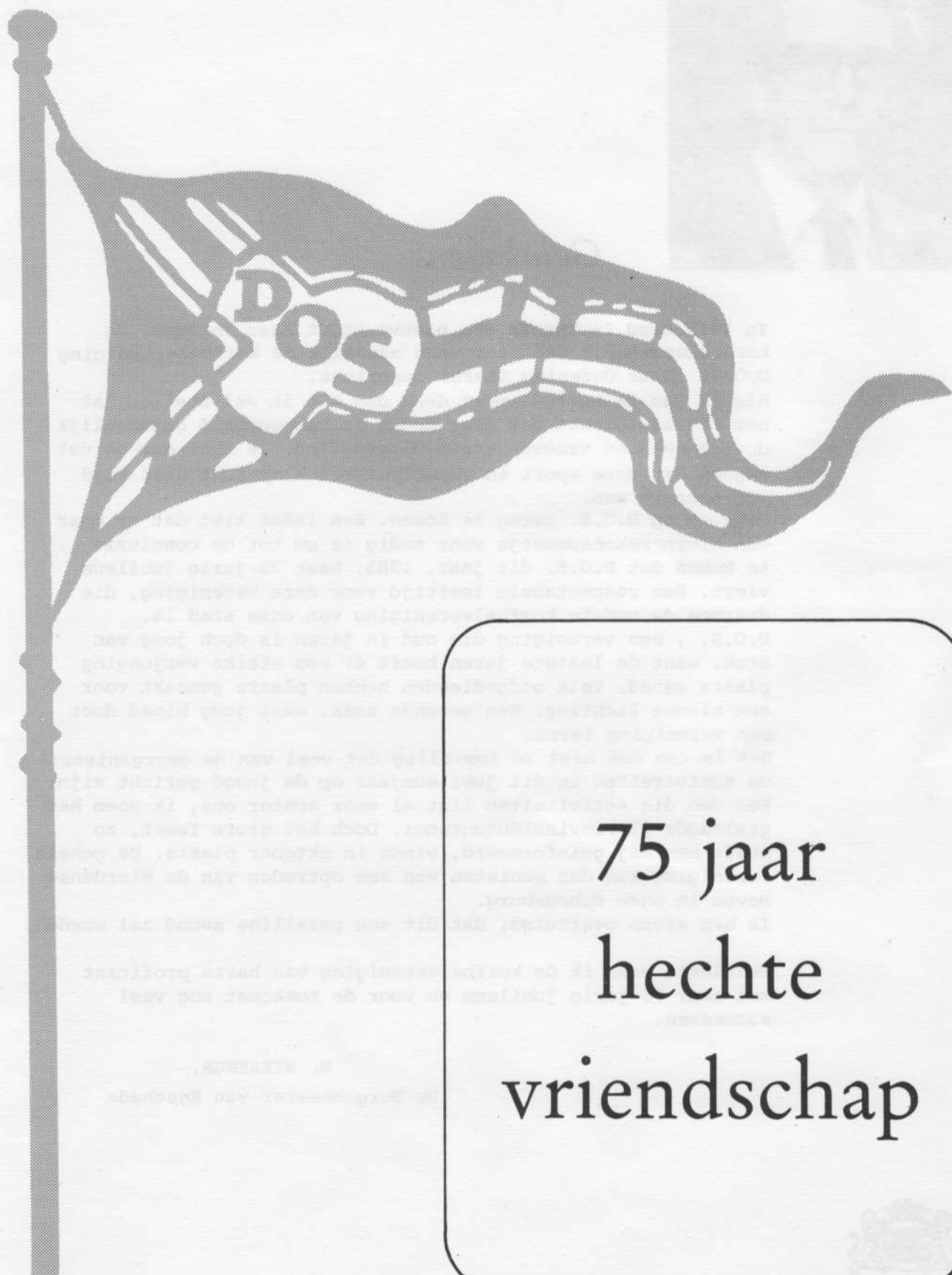

75 jaar

DOS

Enschede, 13 oktober 1985

75 jaar
hechte
vriendschap

Gelukwens

In 1910 deed in Twente een nieuwe sport haar intrede, de korfbalsport. In dat jaar werd namelijk de korfbalvereniging D.O.S. (Door Oefening Sterk) opgericht.

Als ik aan de korfbalsport denk dan kan ik wel stellen dat het mij aanspreekt dat deze sport in teamverband gezamenlijk door mannen en vrouwen wordt uitgeoefend. Je kunt dus gerust zeggen dat deze sport in emancipatorisch opzicht haar tijd ver vooruit was.

Maar om op D.O.S. terug te komen. Een ieder ziet dat er maar een klein rekensommetje voor nodig is om tot de conclusie te komen dat D.O.S. dit jaar, 1985, haar 75-jarig jubileum viert. Een respectabele leeftijd voor deze vereniging, die daarmee de oudste korfbalvereniging van onze stad is.

D.O.S. , een vereniging die oud in jaren is doch jong van stuk, want de laatste jaren heeft er een sterke verjonging plaats gehad. Vele oudgedienden hebben plaats gemaakt voor een nieuwe lichter. Een gezonde zaak, want jong bloed doet een vereniging leven.

Het is dan ook niet zo toevallig dat veel van de georganiseerde activiteiten in dit jubileumjaar op de jeugd gericht zijn. Een van die activiteiten ligt al weer achter ons, ik noem het geslaagde 12 Provinciëntournooi. Doch het grote feest, zo heeft men mij geïnformeerd, vindt in oktober plaats. De gehele vereniging kan dan genieten van een optreden van de Wierdense Revue in onze Schouwburg.

Ik ben ervan overtuigd, dat dit een gezellige avond zal worden.

Tenslotte wens ik de korfbalvereniging van harte proficiat met haar 75-jarig jubileum en voor de toekomst nog veel successen.

H. WIERENGA,

De Burgemeester van Enschede

Toekomst

D.O.S. laat de korfbalgemeenschap en velen daarbuiten weten, dat de vereniging 75 jaar jong is. Onmiddellijk dringt dan de gedachte zich op dat zo'n sportvereniging zich heeft kunnen handhaven dankzij een goede organisatie, goed kader en onder leiding van enthousiaste bestuurders.

Het zijn mensen als zij die verenigingen gestalte geven en aantrekkelijk maken en houden voor aanwezige en toekomstige leden. Gevolg van deze taakstelling is wel, dat elke club voornamelijk bezig is met de dag van morgen.

Een jubileum - dus ook het komende - biedt de gelegenheid voor de ontmoeting van de generaties van toen met die van nu. Het ontmoeten van oude vrienden en het even achterom kijken kan louterend werken en aldus een extra impuls geven aan de uitwerking van toekomstplannen. Dat een gedegen planning een voorwaarde is voor de moderne korfbalvereniging en dus ook voor D.O.S. behoeft naar mijn mening geen betoog.

Juist thans waar de financiële mogelijkheden beperkt lijken en het ledental onder druk staat, moet de toekomst bewust tegemoet worden getreden.

Ledenbinding, als aantrekkelijk alternatief voor de verminderde wervingsmogelijkheden, zal daarom een nog centralere plaats moeten innemen dan ooit het geval was.

Verenigingen als D.O.S. met een zo lange traditie hebben altijd de basis gevormd voor wat nu afdelingskorfbal en landelijk korfbal heet. Voor de regio heeft D.O.S. een voorbeeld-functie wat korfbal betreft en wat de nevenactiviteiten aangaat.

De betekenis voor buurt en streek legt verplichtingen op. Aldus is een 75-jarig jubileum een momentopname: waard om herdacht te worden en gelijktijdig een aansporing met enthousiasme door te gaan.

Met deze gedachte wens ik bestuur en leden van D.O.S. een fijn jubileum en een goede toekomst.

RIEN GEUTJES,
Voorzitter K.N.K.V.

koninklijk nederlands korfbalverbond

75 succesvolle jaren

Gaarne wil ik aan het verzoek van de redactie voldoen om een bijdrage voor het jubileumnummer ter gelegenheid van ons 75-jarig bestaan te leveren.

Ik wil dat doen met de beantwoording van de vraag: waarom D.O.S. voor mij in mijn leven zo belangrijk geweest is en mij zo veel gegeven heeft.

Om maar direkt met de eindconclusie te beginnen: veel, héél veel, zelfs mijn vrouw 50 jaar geleden.

D.O.S. is een onvergetelijk stuk van mijn leven geworden en ik weet uit recente gesprekken, dat zulks bij vele Dossers en oud-Dossers het geval is.

Hiervoor moeten natuurlijk oorzaken zijn aan te wijzen, die dat hebben kunnen bewerkstelligen. De hoofdzaak is m.i. het feit, dat ik geen vereniging ken waar de vriendenband zo sterk is als bij ons, waardoor vriendschappen voor het leven gesloten worden en zo velen ook op gevorderde leeftijd zo met ons verbonden blijven. Vandaar dat zij, als dank daarvoor, na hun aktief zijn op het groene veld, nog jaren lang hun beste krachten aan D.O.S. bleven geven, in welke functie dan ook.

Hierdoor hebben wij in de loop der jaren de lijfspreuk "BIJ DOS KAN ALLES" gestalte kunnen geven, mede omdat door veel zelfwerkzaamheid de financiële positie altijd erg rooskleurig is geweest.

Successen op het groene veld, in het verleden zeer talrijk, zijn voor mij natuurlijk ook belangrijk geweest, omdat ze grote voldoening gaven. Deze successen waren natuurlijk ook van het grootste belang voor de vereniging, omdat ze de jeugd aanspreken en daardoor aanwas veroorzaken.

Heel belangrijk is ook de educatieve stimulans, die zeker van een gemengde vereniging kan uitgaan en waarvan tot mijn grote voldoening vele positieve voorbeelden het resultaat zijn. Niet alleen speelvreugde en vriendschap animeren, maar ook het trachten te fungeren als "traite d'union" in persoonlijke mogelijk- en moeilijkheden hebben steeds onze aandacht gehad en met succes.

Verder heeft er veel toe bijgedragen, dat D.O.S. de jaren door voor belangrijke functies meestal de juiste personen heeft kunnen vinden, die ondanks eigen zakelijke beslommeringen

Hoe onder... hoe jonger!

public relations en know how als onontbeerlijke voorwaarden voor een goed funktionieren van de vereniging tijdig onderkend hebben en in praktijk gebracht.

Als ik nu na 75 jaar zie hoe de huidige jeugdcommissie zich inspant om jeugd aan te trekken en wat wel zo belangrijk is, door vele activiteiten ook te behouden, dan is de naaste toekomst voor D.O.S. zeker weer verzekerd en zullen er velen weer voor een lange reeks van jaren aan D.O.S. verbonden worden.

75 werkzame jaren liggen nu achter ons en wij ouderen verwachten van het huidige D.O.S., dat ze eens in haar vaandel de toevoeging "Koninklijke" zal mogen voeren door de 100 te halen. Met een couplet uit onze revue ter gelegenheid van ons 35-jarig bestaan „Het kenterend getij", welke revue in 4 avonden 3200 betalende bezoekers trok, wil ik mijn epistel besluiten.

De lucht is weer klaar, het zonnetje schijnt
En wijst de weg die wij gaan
Wij streven vooruit met het goud reeds omlijnd
Steeds voorwaarts in veilige baan
Het roer in de richting van eenheid en kracht
Waardoor wij nog nooit zijn gestrand
Het schip, dat ons thans weer tot hier heeft gebracht
Bestuurd door een rotsvaste hand.

HERMAN VIJE
ere-voorzitter

Hoe ouder . . . hoe jonger!

D.O.S. 75 jaar! Waarlijk een feit om bij stil te staan!

75 jaar bezig zijn met onze korfbalsport betekent toch wel wat!

Gedurende een periode, gelijk aan een mensenleven, heeft men op allerlei wijzen getracht onze korfbalsport op een waardige wijze te beoefenen, te beleven en uit te dragen. Dat is zeker niet altijd zonder problemen gegaan en wat dat betreft heeft D.O.S. heel wat "Oefening" gehad om uiteindelijk toch "Sterk" te worden! Het kenmerkte echter de DOS-korfballers, dat men er steeds in slaagde om na elke tegenslag, zowel sportief als bestuurlijk, met veel elan de weg omhoog terug te vinden. Steeds bleken er volop enthousiaste en deskundige mensen aanwezig te zijn om D.O.S. te helpen uit de dalen te komen en de club naar een hoog niveau te voeren.

Uit eigener ervaring heb ik van nabij meegemaakt met welk een inzet in de jaren zestig en zeventig DOS-bestuurders gewerkt hebben aan de heropbouw en uitbouw van hun club. In veel gevallen ging dat over een weg, die geplaveid was met veel tegenslagen, maar de onverzettelikheden en dadendrang van velen heeft D.O.S. uiteindelijk toch gebracht op een niveau dat uitstekende mogelijkheden lijkt te hebben voor de toekomst.

Persoonlijk heb ik D.O.S. altijd gezien als een kritische club. Kritisch niet alleen in het veld, maar ook daarbuiten. Soms weleens wat te eenzijdig kritisch, maar daarin is de laatste jaren een verandering ten goede gekomen. Ook op het bestuurlijk gebied van onze afdeling ziet men vertegenwoordigers van D.O.S. naar voren komen, die hun "Man"-netje weten te staan en de image van D.O.S. en korfballend Overijssel ongetwijfeld hebben weten te verbeteren. De toekomst van D.O.S. kan men dan ook met groot vertrouwen tegemoetzien. In jaren is men misschien wel oud, maar het elan en de energie waarmee de huidige taken worden aangepakt en uitgevoerd, tonen overduidelijk aan, dat D.O.S. zich bewust is van de tijd waarin men leeft.

Vandaar dat ik namens het afdelingsbestuur van Overijssel D.O.S. van harte wil complimenteren met haar 75-jarig bestaan en daarbij de hoop uitspreek, dat deze mijlpaal zal uitgroeien tot een nieuw hoogtepunt in Uw toch al zo rijke historie.

GERARD HOPSTER,

voorzitter Afd.Overijssel K.N.K.V.

Ons DOS driekwart eeuw . . .

Wie van de oprichters kon op 13 oktober 1910 bevroeden dat wij anno 1985 een groots feest ter gelegenheid van dit bijzondere lustrum zouden vieren? Hoogstwaarschijnlijk niemand.

In Enschede waren al diverse pogingen gedaan om de korfbalsport in verenigingsvorm gestalte te doen geven, maar al die inspanningen waren vruchteloos gebleken. Toch probeerde een aantal pioniers, waaronder onze latere voorzitter, de heer Jan Aikes, het en zowaar, zij slaagden. Onder bijzonder moeilijke omstandigheden - géén startkapitaal, geen materiaal, geen competitieverband, geen verenigingsgebouw - kortom, er werd gestart met niets.

Trots menige "Storm" welke over de vereniging waaide, wisten onze pioniers het DOS-schip varende te houden.

Nu, 75 jaar later, mogen zo'n 200 Dossers profiteren van al hun inspanningen.

Het DOS van nu werft haar leden reeds op zesjarige leeftijd en tracht op speelse wijze de welpen vertrouwd te maken met de korfbalsport. Een goed functionerende jeugdcommissie werkt met veel enthousiasme voor en met adspiranten en pupillen. Het voortbestaan van D.O.S. ligt mede in hun handen.

Als voorzitter van D.O.S. mag ik mij gelukkig prijzen met een stel bestuursleden, die vol elan dag en nacht bezig zijn met onze vereniging.

Dit jubileumfeest vieren wij tezamen met erg veel "oudere" leden, hetgeen deze mijlpaal een nog grotere glans geeft.

Mag ik dit jubileum opdragen aan allen, die eraan meewerkten dat D.O.S. dit lustrum bereikte.

ERIK J. DE MAN,
voorzitter

1910-1985

Rokken over de knieën

Wat een tijd!

Wat een verandering in zeden en gewoonten en omstandigheden! Auto's waren er in 1910 nog maar sporadisch, vliegmachines nog minder.

Ja, zo'n dolleman was van Engeland naar Frankrijk, dus over het Kanaal gevlogen.

"Sport" een raar woord voor vele mensen. Men had wel van voetballen gehoord, maar vond dat toch veelal voor zijn eigen kinderen: elkaar de benen kapot trappen.

Fietsen! Ja, die kwamen er meer en meer en dat vond men een geschikte sport. Dames en heren hadden clubs opgericht en de leden gingen op zon- en feestdagen met elkaar een fiets-tochtje maken.

In de onderwijswereld begon echter het begrip "sport" post te vatten. Men begon te begrijpen dat de opvoeding niet alleen van verstandelijke aard, maar ook lichamelijk moest zijn. Zo ontstonden in verschillende landen bonden voor de lichamelijke ontwikkeling.

Deze organisaties organiseerden ook internationale ontmoetingen om elkaar op de hoogte te brengen van wat er in de verschillende landen gaande was op het gebied van sport en spelen.

Zo bezocht de Nederlandse onderwijzer Nic. Broekhuysen zo'n samenkomst in Zweden en werd daar geïmponeerd door een nieuw spel: "korfbal".

Hij voerde deze sport in bij de verschillende "Bonden voor lichamelijke opvoeding" hier te lande en met veel succes. De leider van de Enschedesche Openluchtsport was de onderwijzer, de heer J. Aikes en deze richtte in 1910 met een aantal collega's "De Onderwijzers Sportclub" op: D.O.S., ter beoefening van korfbal.

Al spoedig bleek echter dat, ook buiten onderwijzerskringen er veel belangstelling bestond, zodat het lidmaatschap niet langer beperkt bleef tot alleen onderwijzers.

De betekenis van de initialen D.O.S. werd daarom veranderd in "Door Oefening Sterk". Hetzelfde gebeurde ook in verschillende andere plaatsen in Nederland en zo ontstond al spoedig de "Nederlandse Korfbal Bond" (N.K.B.).

De volgende stap was het ontstaan van provinciale bonden, o.a. de O.K.B. (Overijsselse Korfbal Bond).

Hiervan werden lid, behalve D.O.S. en Wilhelmina in Enschede,

twee clubs in Hengelo, één in Almelo en twee in Deventer. Er werd een competitie georganiseerd en zo werd in 1917 D.O.S. kampioen van de O.K.B.

Hoe conservatief velen nog stonden tegenover de sportbeoefening moge blijken uit het feit, dat ik in de aanvang absoluut niet aan zo iets mocht doen. Pas toen ik in 1913 wat bloedarmoede kreeg en de dokter daaraan te pas kwam, maakte mijn moeder tegen hem de opmerking: "en nu wil die jongen nog wel lid worden van een korfbalclub". Maar daarop kwam het onverwachte antwoord van de arts: "maar dat moet hij doen, dat is heel goed voor hem", en zo werd ik in 1913 lid van D.O.S. Een prettige club, waar men niet alleen korfbalde, maar ook op andere wijze de leden aan zich bond. Zo werden er fietstochtjes georganiseerd en behalve competitiewedstrijden ook vriendschappelijke ontmoetingen. Ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan, in 1915 dus, werd een gecostumeerde korfbalwedstrijd gehouden. De palen, waaraan de korven zaten, waren 9 meter lang en aan de onderkant van de korven waren touwtjes gespannen, zodat, als er een bal in de korf kwam, één van de spelers naar boven moest klimmen om de bal weer in het spel te brengen. In 1917 werd D.O.S. kampioen van de O.K.B., zodat voortaan competitiewedstrijden moesten worden gespeeld tegen clubs uit Arnhem en Oosterbeek. Ter ere van het 10-jarig bestaan werd een druk bezocht bal-masqué gehouden. Zelfs in die tijd nam het hoofdbestuur van de N.K.B. de maatregel, waarbij werd verboden dat de dames in wedstrijden blote knieën hadden, terwijl de rokken tot over de knieën moesten reiken.

H. RIBBELS

Ware vriendschap

Aan het verzoek van Uw jubileum-commissie t.g.v. Uw 75-jarig jubileum een stukje in Uw speciale D.O.S.-editie te schrijven, wil ik gaarne voldoen.

De eerste kennismaking tussen mijn vereniging Blauw-Wit en D.O.S. dateert vanaf het seizoen 1932-1933 toen wij stredden om het kampioenschap van Nederland.

D.O.S. bestond toen - als ik het mij nog goed herinner - o.a. uit de spelers (sters) de gebr. Berfelo, Herman Vije, Lu Dijkstra, Huckriede, Elly Buursink en Jo de Ruig.

Ik kan niet anders zeggen, dan dat ik als speler van Blauw-Wit aan deze wedstrijden zowel in Enschede als in Amsterdam en alles wat daar zo omheen gebeurde de meest aangename herinneringen heb bewaard.

Maar pas in Augustus 1945 heb ik, naar ik meen t.g.v. het 35-jarig bestaan van D.O.S., de ware vriendschap leren kennen.

Bij deze gelegenheid ben ik toen met mijn gezin bij Henny en Mien Berfelo in de Dahliastraat ingekwartierd geworden.

De manier waarop deze twee mensen het ons naar de zin hebben gemaakt, is haast niet te beschrijven.

Toen we na enige dagen afscheid namen en weer naar Amsterdam terugkeerden, hadden wij afgesproken dat wij in ons verdere leven het contact met elkaar goed in stand zouden houden.

Nu, dat is dan wel op een geweldige manier gebeurd. En nog steeds - al is het niet meer zó intensief - houden we elkaar nog altijd op de hoogte van het wel en wee in onze families. We hebben het genoeg gehad de kinderen Jan en Wim als kleuters en Gea en Ardi als babies te zien opgroeien tot volwassen mensen.

Helaas hebben we ook een droeve tijd beleefd toen mijn goede vriend Henny veel te vroeg op 68-jarige leeftijd overleed. Een prachtig mens ontviel ons toen. Een man, waaraan ook D.O.S. veel dank is verschuldigd. En er zullen nog velen zijn die bij dit 75-jarig bestaan van de vereniging in dankbaarheid deze magnifieke man gedenken van wie zij meer geleerd hebben dan alleen maar korfballen.

Moge het D.O.S. gegeven zijn de korfbalsport tot verdere bloei en ontwikkeling te brengen.

Van harte proficiat D.O.S., nog vele jaren!

A. DE COCQ VAN DELWIJNEN

DOS proficiat!

Als ik aan D.O.S. denk dan komen beelden op van een club met stijl en een eigen gezicht.

Een club die zo graag wil presteren en waar het clubleven een band geeft aan een tamelijk gesloten vriendengroep. Twee geheel verschillende perioden heb ik bij D.O.S. meegemaakt. Een eerste, met de erfenis van hoofdklasse en een mogelijk nieuwe groei daarheen. Een tweede, waarbij het talent te weinig allroundheid en gedrevenheid had en men stapjes terug moest doen.

Wat blijft, is de herinnering aan een D.O.S. met o.a.:

- de geweldige inzet die opgebracht kan worden als het er op aankomt.
- het schitterende proza in het clubblad van dat D.O.S.-doordrenkte meisje.
- de trainings-weekends, besprekingen en verwachtingen.
- Eriks stimulerende optimisme en geloof in D.O.S.
- de prima begeleiding, een topclub waardig.
- de sterke achterban, soms wat chauvinistisch.
- de typische tukkersinstelling van zeer gedisciplineerde volgzin tijdens de training.

Maar vooral zijn het de mensen van D.O.S. die ik mij herinner aan de evenementen en sportieve hoogtepunten koppel ik namen zoals mij deze willekeurig invallen: de Wimmen, Jannen, Bert, Johan, Henny, Ardi, Paul, Albert, Gerard, Olga, Henk, Gea, Erik, Janny, Albertina, Willy, Ingrid, Anneke, enz. enz.

.....D.O.S. PROFICIAT

HANS OVERSTEEGEN

Ten geleide

Er zijn vele leden binnen onze vereniging die wel een of andere hobby hebben. De een is erg gelukkig met het verzamelen van munten, een ander heeft zijn hele ziel en zaligheid gestort in het verzamelen van postzegels. Voor beide hobby's geldt echter niet alleen de financiële waarde maar misschien nog meer het plezier dat men eraan beleeft.

Juist het plezier beleven aan een hobby heeft mij enkele jaren geleden doen besluiten om alles te verzamelen over de korfbalvereniging D.O.S. Achteraf (we schrijven nu september 1985) een bijna wanhopige hobby. Om het heden, maar erger nog het verleden boven tafel te krijgen eist van je zelf het uiterste geduld.

De DOS-historie is nu net één grote legpuzzel geworden, waar nog heel veel stukjes aan ontbreken.

De afgelopen maanden is er dan ook heel wat overhoop gehaald. Koortsachtig werd er gesnuffeld op zolders en in kasten, gegrastuind in vergeelde foto's, kortom bij verscheidene DOS-leden werd als het ware het gehele huis overhoop gehaald.

Door verder te blijven stoeien met de duizenden edities van Dagblad Tubantia, het doorbladeren van vele DOS-edities - voor zover voorradig - en het houden van gesprekken met vooral oudere leden, kreeg ik toch wel zo veel informatie, dat U nu een behoorlijk jubileumnummer aangeboden kan worden.

Het zal U duidelijk zijn, dat er selectief gewerkt diende te worden. Niet alleen kreeg het eerste de nodige aandacht, maar ook de lagere teams en de jeugd komen veelvuldig in beeld. Juist zo veel veelzijdigheid komt m.i. een jubileumnummer ten goede.

Wel, en dat dient met nadruk gezegd te worden, is deze jubileum-uitgave geen lopend verhaal geworden maar meer een opsomming van de vele hoogte- en dieptepunten uit het heden en het grijze verleden.

Bedankt al degenen die mij hebben geholpen met de totstandkoming van dit boekwerk: "D.O.S. 75 jaar hechte vriendschap". D.O.S. 75 jaar oud maar beter klinkt het 75 jaar jong, er is nog een lange weg te gaan, maar eens zal voor onze naam het woord "Koninklijke" staan.

D.O.S., Door Oefening Sterk: proost!

A. NIJENHUIS,
samensteller

Vergadering op 13 October 1910

Taanwerig 11 leden.

De voorzitter opent de vergadering en heet allen welkom op deze onze eerste vergadering. De secretaris leest een schrijven voor van de afd. Inschelde van den B. v. R. O. waarbij hij berispt als antwoord op een vraag van ons bestuur, dat hij het terrein in de Stadsweide gratis voor ons open stelt, onder voorwaarde, dat we zullen zorgen dat er geen andere personen worden toegelaten dan D. O. S. leden of door hen geïntroduceerden. Tevens verzoekt dat bestuur, eens te willen informeerē of er niet een twaalfstal leden zijn die een cursus voor leider bij het voetbal spel willen volgen. Op de vergadering geven ried een restal daarvoor op. De secretaris zal ook de afwerig heeren nog vragen.

Punt 2 van de agenda, vaststellen reglement.

Het bestuur heeft een reglement ontworpen. En enkele wijzigingen en uitbreidingen wordt het met algemeene stemmen aangenomen.

Daarna kwam ter sprake vaststelling van den oefeningdag. Bij meerderheid van stemmen wordt besloten daarvoor te nemen den Doensdagmiddag en Zondagmorgen.

Daer niemand meer iets in het middelen heeft te brengen, sluit de Voorzitter de vergadering.

J. H. M. J. A. Voorzitter
J. van Bellen. Secretaris.

De geboorte

Tijdens de zomer van 1902 bracht de Amsterdamse onderwijzer Nico Broekhuysen een bezoek aan de August Abraham Stiftelse te Nääs in Zweden en daar leerde hij het gymnastische spel "ringboll" kennen, de voorloper van het korfbalspel. Verwonderlijk was het dan ook niet dat vele collega's zo enthousiast raakten van dit spel dat zij besloten om op 2 juni 1903 een Nederlandse Korfbalbond op te richten. Het spel werd eerst alleen in het westen van Nederland gespeeld met als bolwerk Amsterdam. Nadat in 1906 en 1907 pogingen waren gedaan om in onze textielstad het korfbalspel van de grond te krijgen door de club Wilhelmina - echter met weinig succes - besloten in het begin van de zomer van 1910 de dames J. Hoogterp en Bezoen alsmede de heren Clemens, Alberts, H. van de Veen en J. Aikes verschillende openluchtspelen te introduceren bij de collega's werkzaam in het onderwijs. De kennismaking beviel echter zo goed, dat, toen deze gratis cursus teneinde liep, er verschillende stemmen opgingen voor de oprichting van een club, die zich ten doel stelt de beoefening van openluchtspelen te bevorderen door regelmatig te oefenen. Nadat de heer Van de Veen een advertentie in Dagblad Tubantia had geplaatst voor een samenkomst om dit plan te bespreken, gaven zo veel dames en heren daaraan gehoor, dat besloten werd tot de oprichting van een vereniging onder de naam DOS Door Oefening Sterk.

Dit belangrijke besluit werd beklonken in hotel Industrie tegenover het oude V & D en als eerste bestuursleden werden gekozen de dames J. Hoogterp en Zijlstra en de heren C.F.M. Glas (voorzitter), H. van de Veen en H. van Belkum. Onmiddellijk ging het bestuur aan de slag met het maken van een reglement en er werd een brief gestuurd naar de gemeente Enschede voor het aanvragen van een speelruimte. Spoedig kreeg

Enschede.
Geen ontvangstdag.
Vereniging voor
Openluchtspelen,
D. O. S.
Zaterdag 4 1/2 uur
OEFENING
in de **STADSWEIDE.**
HET BESTUUR.
Grasverkoop

Advertentie Dagblad Tubantia
d.d. 25 augustus 1910.

men van de B.v.L.O bericht terug waarbij de gemeente geheel gratis het terrein in de Stadsweide - huidige Hogere Textielschool - ter beschikking stelde. Wel werd als uitdrukkelijke voorwaarde gesteld dat er geen andere personen mochten worden toegelaten dan alleen DOS-leden of door haar geïntroduceerden. Daar het eerste jaar een vereniging gewoonlijk veel geld kost, besloot het bestuur voorlopig alleen het hoogst noodzakelijke voor het korfbalspel aan te schaffen. Nadat het bestuur alle ideeën van de leden had uitgewerkt, werd op 13 oktober 1910 een algemene vergadering gehouden waarbij 22 leden aanwezig waren. Tijdens de vergadering werd het reglement vastgesteld en de oefeningsdagen werden bepaald op woensdag en zondag. In de praktijk bleek al spoedig dat twee dagen in de week voor een vereniging van plm 30 leden te veel van het goede waren. Telkens verscheen maar de helft van de leden zodat men nooit volledig kon spelen. Besloten werd dan ook om 's winters op de zondagmorgen te trainen en 's zomers op de zaterdagmiddag. Ook nu weer bleven vele leden thuis

en alles leek er op dat DOS weer terziele zou gaan. Het bestuur wist gelukkig beslag te leggen op een redelijke loods. Nu kon men zich omkleden en dat kwam de opkomst zeer zeker ten goede.

Het benodigde geld werd bijeingebracht door het uitgeven van aandelen. Toen de leden ook nog eens besloten de vereniging een aandeel te schenken, kon de penningmeester trots de boeken afsluiten met een batig saldo van f.12,57.

Eindelijk kon DOS zich gaan opmaken voor het spelen van vriendschappelijke wedstrijden o.a. in Oldenzaal tegen OSV. De allereerste wedstrijd werd gewonnen en tevreden kon men huiswaarts keren met een 3-0 zege.

Het bestuur zag nu ook in dat er gespeeld moest worden in een origineel clubkostuum. Besloten werd met algemene stemmen, dat de dames zouden spelen in een witte flanellen sportblouse met groen afgezet en de heren

in een dito sporthemd. Nu het tenue in orde was konden ook de Oldenzalers worden uitgenodigd om naar Enschede te komen. De eerste thuiswedstrijd werd gewonnen en wel met 9-3.

Het eerste seizoen werd besloten met een wedstrijd tegen EKCA. De plaatselijke krant meldde het volgende: "DOS kon niet scoren deze wedstrijd aangezien de tegenstanders te woest speelden en daar de Arnhemmers een treffer - na verlenging van tijd - scoorden werd deze eerste verre uitwedstrijd met minimaal verschil verloren".

Tijdens de jaarvergadering van 14 oktober 1911 werd er een nieuw bestuur gekozen. In het bestuur kregen zitting de dames L. Brands en D. Dijkstra en de heren H. Baarslag (voorzitter), H. van de Veen en J. Aikes.

Eveneens werd er een belangrijke reglementswijziging voorgesteld betrekking hebbende op het lid-

Het allereerste kampioenschap in 1917 is een feit en promotie naar de NKB. Achterste rij: Reysoo, Ribbels, Jonge Poerink, een onbekende veldwachter, Boekholt, Averink en Averink.

Zittend de dames: Baartman, Huckriede, Kempers, Deegenaar, Dijkstra en liggend Dijkstra.

Een der oudste foto's van DOS, welke dateert uit 1913. Op de voorste rij v.l.n.r. mej. Van Marle, mej. Hakkert, mej. R. Borema, mej. Kappert, mej. J. Brands, mej. R. Wargerink, mej. B. Goorhuis, mej. F. v.d. Meulen, mej. W. Brands, H. Brands, Tweede rij: H. Rusius, mej. G. Traast, A. Poutsma, De Ronde, Elbrink, H. Baarslag, A. v.d. Horst, Lauerman. Achterste rij: mej. M. Brands, mej. Dijkstra, J. Aikes, een onbekende, mej. I. Hoogterop, Alberts, J. Mulder, mej. J. Rusius, H. v.d. Veen, twee onbekenden en C. F. M. Glas, onze eerste voorzitter.

*DOS in de Stadsweide. Achterste rij: H. Brands, Th. Boekholt, H. v.d. Veen, F. Eulderink en H. Reysoo.
Zittend de dames: Dini ten Broeke, Dini Dijkstra, Mini Dijkstra, Fien Huckriede, Sien Baartman en mej. Verwey.*

maatschap van donateurs er gebeuren moest bij ontbinding van de club. Aan het reglement werd dan ook toegevoegd: „donateurs betalen minstens f. 1,00 contributie en bij ontbinding der club wordt de opbrengst van de bezittingen na aftrek van onkosten enz. vermaakt aan die vereniging die in doel en streven het meest onze vereniging nabij komt".

Voorzitter Baarslag komt vervolgens met het voorstel om zich aan te sluiten bij de NKB. Uit de brief van de voorzitter van de NKB, de heer Broekhuysen, komen de volgende voordelen ter tafel:

1. de club wordt in het sportleven betrokken
2. geregelde competities
3. ontvangst van het orgaan Korfbal
4. secretaris kan convocaties in Korfbal zetten
5. maakt de NKB sterker

6. gratis spelregels, wedstrijd- en huishoudelijk reglement
7. organiseren van wedstrijden;

NKB zorgt voor scheidsrechters
Het eerste voorstel van de heer Broekhuysen zag er beslist zeer aantrekkelijk uit, maar hoe zat het dan met de hoge onkosten die zich ongetwijfeld zouden voordoen. De vergadering besloot dan ook, met de financiële consequenties in het achterhoofd, met algemene stemmen zich aan te sluiten bij de NKB. De heer Broekhuysen was zeer tevreden over de moeilijke beslissing die DOS had genomen. Wel gaf hij de vergadering in overweging de naam van de club te wijzigen, daar bij de bond al een DOS-Amsterdam was ingeschreven, opgericht door de latere minister-president dr. W.Drees. Eveneens zag de heer Broekhuysen gaarne dat er geen initialen werden gebruikt maar een eigen naam.

Onder de aanwezigen brak geen paniek uit, men bleef bij het standpunt dat de naam DOS tot in lengte van jaren moest blijven bestaan. Door aansluiting bij de bond - inmiddels 29 verenigingen met 1106 leden - was het noodzakelijk om de contributie iets te verhogen. Het eerste voorstel van het bestuur om de contributie jaarlijks op f.3,00 te brengen vond geen enkele genade in de ogen van de toen aanwezigen. Als tussenoplossing werd besloten de jaarlijkse contributie te brengen op f.2,40. Het korfbaljaar werd op 27 november 1911 besloten met een korfbaldag. In Hengelo werden de in Twente opgerichte verenigingen met elkaar in contact gebracht door middel van een korfbaldag in tournooivorm. De Amsterdamse 12-tallen DEV en DTV speelden voor in die periode behoorlijk veel publiek, een demonstratiewedstrijd in de vrieskou en op een zwaar besneeuwd terrein. Voor een uitstekende prestatie zorgde echter DOS, dat op de eerste plaats beslag wist te leggen. Deze korfbaldag werd later gezien als

een van de belangrijkste aanzetten tot de ontwikkeling van de korfbalsport in Overijssel en in het bijzonder in Twente.

In 1912 kreeg de kleedgelegenheid een fraaie opknappbeurt. Aangeschaft werden een houten vloer en een zinken bak, zodat een ieder zich na afloop van de wedstrijd kon wassen. Dit laatste was beslist noodzakelijk omdat DOS een uitnodiging had ontvangen van de NKB om te spelen in een propaganda-kompetitie samen met TOP (Hengelo), OSV (Oldenzaal) en ASC (Almelo).

DOS werd winnaar van het tournooi en de allereerste medaille, uitgelopen door de NKB was binnen. (Voor de redactie is het alleen bijzonder spijtig dat er geen namen bekend zijn van die personen, die zorgden voor dit grote succes. AN)

Dat het bestuur blij was met deze medaille mag blijken uit het volgende verslag: „Door het bestuur van DOS was een feestavond georganiseerd, die zaterdag in hotel Industrie gehouden werd. Verschillende uitnodigingen naar de leden van andere clubs waren verzonden, mede

Deze foto moet zijn genomen tussen 1920 en 1925. Achterste rij: Meyerink, Hulscher, Huckriede, Averink, Versprille, Reygers, Aikes en Elberink. Zittend v.l.n.r.: Keler, Schipper, Visser, Deegenaar, Visser, Boekholt en Teuteling.

waaraan de vrij grote opkomst te danken was. De voorzitter opende met een woord van hulde aan de spelers, die de naam van DOS zo hoog wisten te houden. Het bestuur had gemeend niets beters te kunnen doen om de leden tot werken aan te sporen dan de club met een vlag te vereren. Later op de avond bleek dat door een der leden - A.F. Baarslag (red) - een clublied gecomponeerd was. Toneelstukjes en voordrachtjes wisselden elkaar af, terwijl tot slot een gecostumeerd bal de aanwezigen lang bezig hield", aldus Dagblad Tubantia op 15-9-1912. Zo langzamerhand begon het er op te lijken, dat het bestuur de zaakjes behoorlijk voor elkaar kreeg. Maar plotsklaps kwam er een nieuw probleem om de hoek kijken en wel het volgende: het clubkostuum. Gezien de felle discussies die toen werden gevoerd leek het wenselijk dit gedeelte uit het jaarverslag in z'n geheel over te nemen.

„Tijdens de vergadering is een geel-zwart en een zwart-rood shirt aanwezig. Jo wijst op het gevaar dat als de dames zo'n shirt aantrekken het haar wordt bedorven. Eerst komt een heftige discussie over blouse-shirt of trui. Fried stelt voor een witte brandnetel blouse met groene das. De heer Glas verklaarde zich tegen een blouse, bij het spelen is een nauwsluitend shirt of trui het beste. Geen blouse is heel gebleven in den strijd. De dames roepen om een trui want die zijn verkrijgbaar voor f.3,00. Jo stelt nu voor dat de heren een shirt en de dames een trui aanschaffen. Er wordt besloten geen blouse aan te schaffen. In stemming wordt gebracht gestreept of niet gestreept. Voor strepen 9, tegen strepen 3 en blanco 2 stemmen. Nu moet worden uitgemaakt welke strepen. Het voorstel van de voorzitter groen en wit wordt verworpen met 9 stemmen tegen, 2 voor en de rest blanco. Na lang gepraat wordt in stemming gebracht zwart-rood gestreept of zwart-geel gestreept. Tot het laatste wordt besloten met 11 voor en 4 tegen. Nu volgt een heftig protest van Fried,

Korfbaldag van „D. O. S.“,

ter gelegenheid van het 10jarig bestaan
op de terreinen van het VOLKSPARK.

Aanvang 's morgens 9.30 uur.

24 deelnemende 12-tallen w.o. de sterkste
Westelijke eerste klassers.

ENTREE: { Dagkaart f 0.60.
Enkel bezoek f 0.35.
Kinderen beneden 16 jaar f 0.25 (den geheelen
dag geldig)
Overdekte tribune f 0.30 extra.

's Avonds 7.30 uur

Feestelijke Prijsuitdeeling

In de zalen van het VOLKSPARK.

Na afloop groot BAL.

Entree f 1.--.

Leden en Donateurs van „D.O.S.“ op vertoon
van kaart den geheelen dag **VRIJEN TOEGANG.**

Iet en Kee. Ze willen zulke zebra-pakjes niet aan hebben. De heren wordt een verwijt gemaakt dat ze de dames de wet voorschrijven. Ja, de heren zal een zwart-geel gestreept wel kleden, maar de dames kunnen zich er niet in vertonen. Ze zouden zich belachelijk maken. De heren besluiten, om de vrede te bewaren, dat de dames maar het kostuum zouden kiezen. Van de dames verklaarden zich 3 voor rood-zwart, 3 voor geel-zwart en 1 blanco. Dus nog geen oplossing. Fried vindt dat men de kwestie gestreept nog onder ogen moest zien. De heren hadden de dames gebonden aan de keuze van gestreepte shirts. Daar de heren zich van stemming onthouden over het nieuwe kostuum wordt besloten de keuze geheel aan de dames over te laten. Nadat de secretaris ijdele pogingen doet om de maten van de shirts te noteren, sluit de voorzitter de vergadering". Helaas is echter niet meer te achterhalen of de dames nu hebben gekozen voor een gestreept of blauw shirt en zwarte broek/rok. In diverse verslagen wordt er geen woord meer over geschreven. Wel is er nog een heel oude DOS-foto

uit het stof te voorschijn gekomen en zoals op de foto is te zien, moeten de dames wel hebben gekozen voor ons huidige tenue.

Om de vereniging verder te laten groeien werd in 1912 besloten een junioren-afdeling op te richten. De jaarlijkse contributie werd bepaald op f.1,40 per jaar.

Het eerste team kwam in het seizoen 1912-1913 vier keer in actie.

De uitslagen waren als volgt:

24 oktober DOS-TOP 1-2

9 februari DOS-ASC 10-2

16 februari ASC-DOS 4-8

2 maart TOP-DOS 5-2

De afrekening van de contributie bleef een doorn in het oog van het bestuur. Velen betaalden de contributie te laat en de moeilijkheden om de centen binnen te krijgen, stapelden zich op. Op 1 oktober 1913 werd dan ook besloten om de contributie de eerste 15 dagen na ieder kwartaal op het veld te incasseren en daarna met portokosten te disponeren.

De dames - wat waren ze toch lastig - bleven bij het bestuur maar aandringen dat er in het kleedlokaal een spiegel geplaatst werd. Het bestuur, blijkbaar in een gulle bui, besloot dan ook unaniem dat de dames zich een spiegel konden aanschaffen en tevens mochten zij zich verfraaien met een sjerp. Deze werd namelijk gedragen tijdens de wedstrijd.

Men kon in de regio enkele wedstrijden per jaar spelen. Maar om het korfballen echt te leren moest men naar het westen of Deventer.

Begrijpelijk was het dat enkelen de hoge reiskosten bezwaarlijk vonden. Het bestuur kwam dan ook met een prima voorstel om een reisfonds in het leven te roepen.

De regeling hield het volgende in:

„Treinkosten die een twaalfstal uitgeeft en meer dan 50 cent bedragen per persoon, worden voor $\frac{1}{2}$ deel door het twaalfstal zelf gedragen, $\frac{1}{2}$ komt uit de kas en de rest uit het reisfonds waarvoor door elk lid iedere drie maanden f.10,00 betaald moet worden. Tegen het einde van 1913 kreeg het bestuur een schrijven binnen van TOP uit Hengelo. De Hengeloërs stelden voor om een

kompetitie op te zetten voor clubs uit de regio die niet speelden in de bondscompetitie. Uitgenodigd werden DOS II, Wilhelmina II, TOP II, BKC (Boekelo), HKC (Hengelo), GKC (Goor), Vluchheid (Almelo) en waarschijnlijk ASC (Almelo).

Aangezien DOS reeds bij de grote bond NKB was aangesloten zou deelname van DOS problemen kunnen geven. Na diverse gesprekken werd uiteindelijk besloten om toch te spelen wat voor de tweede twaalftalspelers wel plezierig was. Eveneens werden toen reeds de kontakten gelegd om te komen tot oprichting van de OKB. Diverse DOS-leden pleitten ervoor dat zo'n afdeling van de grond moest komen om zo het "wilde korfbal" tegen te gaan.

Bedenklijk werd zo langzamerhand ook het ledental. De heer Aikes vond het zelfs wenselijk om nieuwe leden - alleen voor het eerste team - aan te nemen tegen geen of verminderde contributie. Begrijpelijk was, dat enkele bestuursleden tegen dit plan waren en zij lieten dit de voorzitter ook duidelijk merken.

Aikes zei dat wij alle moeite moeten doen om DOS te versterken en wij niet tegen die methode moeten opzien, omdat hij gehoord heeft dat de concurrerende verenigingen alles in het werk stellen om DOS de nek om te draaien.

Besloten werd toch om deze mensen te vragen lid te worden tegen betaling van die contributie die wij voor hen verschuldigd zijn aan de bond, zijnde f.1,00.

Omdat de OKB in april 1914 werd opgericht en ons lid A. van de Horst ook in het bestuur zat, werd door het bestuur besloten om ook het tweede twaalfstal onder de bond te laten spelen. Het was dan wel zo, dat de kosten hiervan niet te hoog mochten zijn.

Enschede - ook toen al rijkelijk bedeeld met twee korfbalverenigingen - werd nu geconfronteerd met de oprichting van een derde vereniging te weten EKC Ready en dat zinde de heer Aikes geenszins.

Direct werden er dan ook plannen gesmeed om deze vereniging weer terziele te laten gaan. De heer Aikes stelde dan ook voor een grote club- of fuifavond te organiseren. Voor DOS was het nu zaak om zo sterk mogelijk te worden. Zo'n fuifavond zou in ieder geval de onderlinge band versterken. Wellicht kwamen ook personen die wel idee hadden in het korfbalspel, maar wegens onbekendheid met de leden nog niet waren toegetreden. Met overgrote meerderheid werd er dan ook besloten een fuifavond te organiseren. Wel dienden de leden er voor te zorgen, dat deze avond de club beslist niet meer dan f.10,00 kost. De avond is in ieder geval een grandioos succes geworden. Ready ging na geruime tijd ter ziele

en enkele van haar leden werden ingeschreven als lid. DOS kwam gesterkt uit de strijd en zij kon zich opmaken om haar eerste lustrum te vieren.

Als geschiedschrijver is het bepaald geen eenvoudige opgave om de eerste vijf bewogen jaren zo uitvoerig mogelijk weer te geven.

Veel materiaal is er gelukkig voor het nageslacht bewaard gebleven, zoals foto's, jaarverslagen, notulen enz. Toch hebben wij duidelijk die pioniers gemist, waar helaas geen namen meer van bekend zijn.

Wel is overduidelijk naar voren gekomen dat zij een behoorlijk fundament hebben opgebouwd waar wij nu nog steeds trots op mogen zijn.

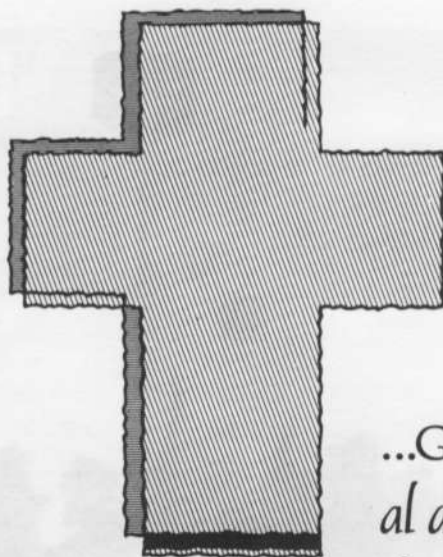
De komende periode 1915-1960 moeten wij gezien de omvang in vogelvlucht de revue laten passeren, waarbij de nodige aandacht zal worden besteed aan belangrijke gebeurtenissen of hoogtepunten.

1936 DOS-Deetos 0-2: Een aanval van DOS in de beslissingswedstrijd tegen Deetos te Wageningen.

en enkele van haar leden werden ingeschreven als lid. Ook kwam op-
merkt uit de tekst en zij was zich
gegaan en haar eerste lustrum te
vieren.
Als geschiedschrijver is het belangrijk
geen nauwkeurige opgave van de eerste
vijf bewezen jaren te geven.
Veel materiaal is er welkij voor
het nageslacht bewaard gebleven,
zoals foto's, jaarverslagen, notulen
enz. Toch hebben wij dubbelijk die
gegevens gemist, waar helaas geen
tamen meer van bekend zijn.
Wel is overduidelijk naar voren ge-
komen dat zij een behoorlijk lange-
zaam hebben opgebouwd wat wij nu
nog steeds trots op mogen zijn.
In de eerste periode 1915-1920 roeten
wij gezien de omvang in vopervolte
de reuze laten passeren, waarbij de
nodige aandacht zal worden besteed
aan belangrijke gebeurtenissen of
hoogtijden.

Erkende - ook toen al belangrijk
bestond uit twee Northvrienden -
wordt nu gecombineerd met de op-
richting van een derde vereniging
te weten EKV. Het is de bedoeling
hier Alleen overnemen.
Bijna weten er dan ook plannen
gevoel om deze vereniging weer
terug te laten gaan. De heer
Alfred stelde dan ook voor een grote
lijst of lijst van te organiseren.
Hier was het nu ook om te laten
samen te werken. Zo'n lijst was
nu in ieder geval de bedoeling
ind vesteren. Wellicht kunnen
ook personen die wel later hebben in
het Northvriend, maar waren niet
samen te laten nog niet weten
gevoelen. Met overvloed meerde-
heid werd er dan ook besloten een
lijst van te organiseren. Wel hebben
de leden er voor te zorgen, dat deze
wordt de club heeft niet meer dan
1.50,00 kost. De avond is in ieder
geval een prachtige avond geweest.
Het is nu de eerste tijd dat als

*...Gedenken wij op dit moment
al degenen, die ons gedurende
deze 75 jaar ontvielen...*

DOS heel dicht bij landskampioenschap

In haar rijke historie is het DOS helaas niet gelukt om ook maar een keer de landstitel te veroveren. Steeds waren het de westelijke clubs als Deetos, Blauw Wit, Het Zuiden, Westerkwartier en DTV die uiteindelijk de fel begeerde titel veroverden.

Was DOS in deze periode toonaangevend in het gehele oosten, tegen de westelijke clubs kon men gewoon niet op. Ondanks het toch wel goede veldspel waren nederlagen van 9-1, 8-2, 7-0 bepaald niet slecht te noemen. Het westen was nu eenmaal superieur.

Toch heeft DOS twee keer heel dicht bij een landskampioenschap gestaan en wel in 1923 en 1936.

Tegen het zeer sterke DTV uit Amsterdam werd uiteindelijk in een beslissende wedstrijd op het Vitesse-terrein in Arnhem slechts met 2-1 verloren. In de eerste wedstrijd op 29 april thuis was DOS beslist de betere ploeg, maar door hevige regenval werd de wedstrijd in de 35e minuut gestaakt bij een 2-1 voorsprong van DOS.

Nu was het de beurt aan DOS om naar Amsterdam te vertrekken. Helaas kon ook deze wedstrijd op 14 mei niet doorgaan wegens de aanhoudende regen. Onverrichter zake moest DOS de terugreis aanvaarden.

Eindelijk, 4 juni, werd de eerste wed-

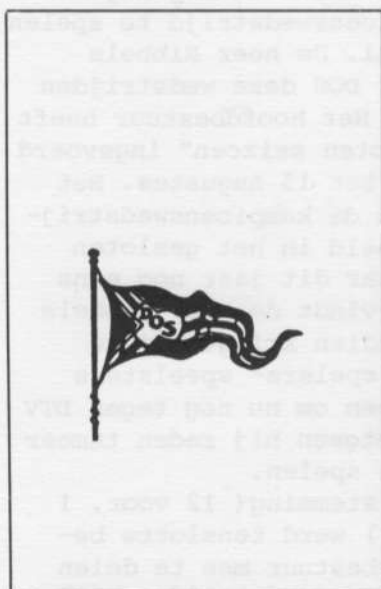
strijd gespeeld en DOS verraste vriend en vijand door DTV met 8-3 naar huis terug te sturen. Doelpuntenmakers DOS: Jonge Poerink, Buigers, Versprille, Schippers en mej L. Visser. Na de thee scoorden mej. A. Reys en mej. H. Deege-naars.

De tweede wedstrijd werd op 11 juni in Amsterdam gespeeld en verdiend werd deze door DTV met 9-3 gewonnen. Onze doelpunten kwamen op naam van mevr. Schipper-Visser 2x en mej. Baartman. Een beslissingswedstrijd is nu noodzakkelijk en deze wordt op zondag 18 juni gespeeld in Arnhem op het terrein van Vitesse.

Uit Dagblad Tubantia het verloop van deze wedstrijd:

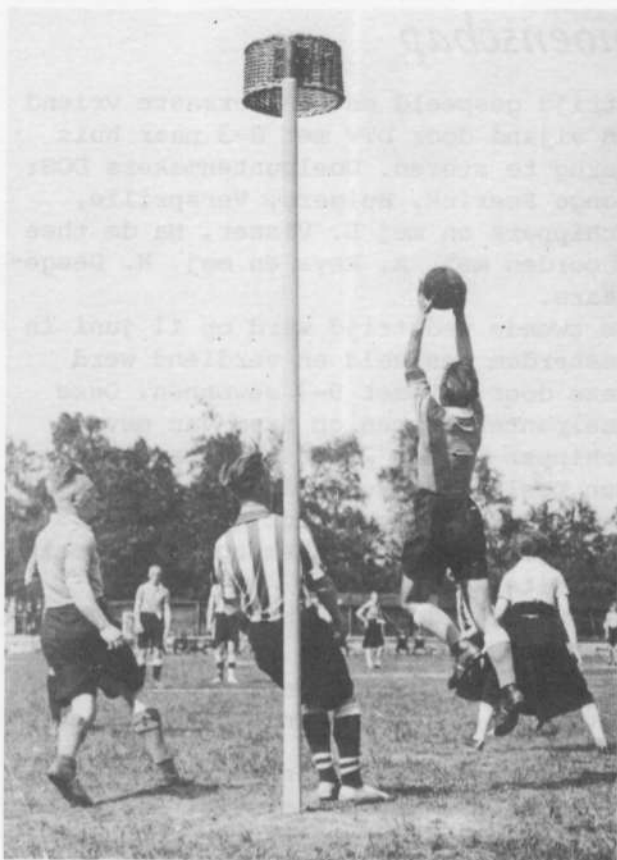
Kampioenschap van Nederland
DTV Amsterdam - DOS Enschede 2-1

Deze laatste kampioenswedstrijd werd gisteren te Arnhem gespeeld. DTV verschijnt met een invalster en DOS met een invaller. In het begin is het een op en neergaand spel met DOS iets meer in de aanval. De verdediging van DOS werkt keurig tegenover de DTV-aanval. Van beide kanten worden echter mooie kansen gemist. Na 20 minuten maakt Madsen jr voor DTV het eerste doelpunt DOS blijft sterker, doch pech en slecht schieten is oorzaak dat er geen

Spelmoment uit de belangrijke wedstrijd tussen DOS en Deetos in 1936.

Gevecht onder de korf in de beslissende wedstrijd tegen Deetos.

verandering in den stand komt. Rust gaat dan ook in met 1-0 voor DTV. Na een kwartier op en neergaand spel krijgt DOS een strafworp, die echter gemist wordt. Onmiddellijk hierop breekt DTV door en Madsen brengt in vliegende ren den stand op 2-0. Na prachtig spel verkleind mej. Visser met een mooi schot van grooten afstand 2-1. Daarna wordt het optreden van DTV door hun hinderlijke appeleeren zeer onsportief, vooral van de zijde van hun aanvoerder Siegmund, waartegen scheidsrechter Smeets dan ook zeer terecht eenige waarschuwingen geeft.

Het spel gaat thans gelijk op, met DTV iets meer in de aanval. Tegen het einde wordt DTV sterker, doch verandering komt er in den stand niet meer, niet tegenstaande de wanhopige pogingen van DTV.

Een gelijk spel had de verhouding van deze wedstrijd zeker beter weergegeven. Voor DOS speelden de heer en mevrouw Schippers hun laatste wedstrijd en door de aanvoerder werd hun bloemen aangeboden.

De helden van toen waren:

aanval: dames A. Reys en L. Visser
heren Jonge Poerink en J. Keler
midden: dames H. Degenaar en S. Baartman
heren D. Buigers en I. Versprille
verdediging: dames T. Hulscher en M. Schippers-Visser
heren G. Keler en A. Schippers

In 1924 - na het zesde Oostelijke kampioenschap - werd er niet om de landstitel gespeeld. Ook het supplement van de KNKV geeft geen titel aan. Je zou dus ook kunnen zeggen dat DOS en de westelijke kampioen DTV allebei een beetje kampioen zijn geworden al ontbreekt dan ook de titel.

Waarom werd echter deze wedstrijd niet gespeeld? Nu daar is de volgende verklaring voor.

Tijdens een ledenvergadering op 16 juni maakt de voorzitter bekend dat er een schrijven is binnengekomen van de OKB waarin DOS de verplichting wordt opgelegd, dat in geval haar terrein onbespeelbaar zal zijn - en dat gebeurde wel eens - de wedstrijden gespeeld moeten worden op de terreinen der tegenpartij, een en ander in verband met de achterstanden in de competitie ontstaan door het herhaaldelijk onbespeelbaar zijn van het DOS-terrein. Verder deelde de voorzitter mede dat de mogelijkheid bestaat de kampioenswedstrijd te spelen op zondag 22 juni. De heer Ribbels vraagt echter of DOS deze wedstrijden wel zal spelen. Het hoofdbestuur heeft zelf een „gesloten seizoen" ingevoerd nl. van 15 juni tot 15 augustus. Het vorige jaar zijn de kampioenswedstrijden ook al gespeeld in het gesloten seizoen en om daar dit jaar nog eens aan mee te doen vindt de heer Ribbels ongewenst. Bovendien krijgt hij te horen dat enige spelers - speelsters weinig lust hebben om nu nog tegen DTV uit te komen, hetgeen hij reden temeer vindt om niet te spelen.

Na een gehouden stemming (12 voor, 1 tegen, 1 blanco) werd tenslotte besloten het bondsbestuur mee te delen dat DOS de kampioenswedstrijden NIET in het gesloten seizoen wenst te spelen omdat haar leden te druk zijn met

*Kampioenschap van Nederland DOS-Het Zuiden 1-4.
Beide ploegen poseren gezamenlijk voor de fotograaf. De DOS-spelers zijn te herkennen aan de gestreepte shirts.*

atletiek en ten tweede, dat de hoge temperatuur, waarop in deze tijd alle kans bestaat, het spelen van een goede wedstrijd zeer zal belemmeren. DTV was het met de zienswijze van DOS bepaald niet eens en dat lieten zij in een brief aan ook goed weten. Na deze toch wel moedige beslissing bleef DOS bepaald niet bij de pakken neerzitten. Integendeel zelfs. Nog energiever werden de zaken aangepakt en dat resulteerde in maar liefst 8 oostelijke titels. Tijdens het seizoen 1935-1936 zou de club van Aikes wederom heel dicht bij de titel komen. Nadat DOS om het oostelijk kampioenschap Hellas met 3-3 en 6-3 op zijn zette moest wederom worden aangetreden tegen Deetos. Op 27 april 1936 zorgde DOS voor een enorme stunt door het zeer sterke Deetos thuis met 4-2 te verslaan. Dagblad Tubantia schrijft het volgende: „Als een donderslag uit helderen hemel trof de verrassende 4-2 van DOS korfballend Nederland. Niemand heeft een dergelijk resultaat durven voorspellen zelfs de grootste DOS-optimist zou bij die gedachte in den lach geschoten zijn. En dan te bedenken dat DOS de Dordtenaren verdiend met 4-2 klopte. Op de cijfers valt niets af te dingen en ook het veldspel gaf DOS recht op

de zege. Velen zullen geneigd zijn het falen der Dordtenaren toe te schrijven aan de bijzonder ongunstige weersomstandigheden. Of geldt dit excuus niet, want Deetos speelt evenals DOS steeds op gras en op grond van hun zoogenaamd technisch beter kunnen zou men mogen verwachten dat zij ook onder deze moeilijke omstandigheden DOS in balbehandeling en voetenwerk de baas zouden zijn. Het tegendeel was echter waar. DOS voelde zich veel beter op het spekgladde veld thuis dan Deetos. Seits-Wedemeyer (Deetos) beging daarbij de onvergeeflijke fout op sokken te lopen, waardoor zij keer op keer uitgleden en Vije-Berfelo sr veel vrij spel moesten laten. Een woord van hulde aan de kranige DOS-ploeg is op zijn plaats. DOS ge hebt het Oosten voortreffelijk vertegenwoordigd. De DOS-doelpunten kwamen op naam van: G. Berfelo 2x, J. Everink en H. Vije. De return, een week later in Dordrecht, leverde een 6-1 overwinning op voor Deetos zodat een beslissingswedstrijd noodzakelijk was geworden. Voor DOS zorgde Stam voor de enige treffer. Op 17 mei werd de wedstrijd van de waarheid gespeeld op het terrein van de voetbalvereniging Wageningen. Dagblad Tubantia meldt over deze historische wedstrijd:

Te Wageningen streden DOS en Deetos hun grooten strijd om een plaats in de finale. DOS verloor, maar met ere. Deetos toonde zich de sterkste en mag thans met Blauw Wit uitmaken wie kampioen van Nederland zal zijn. Baarde de 4-2 zege der Enschedeërs reeds veel opzien en verwondering en geloofde men aan een abnormaliteit, welke haar bevestiging vond in de 6-1 zege der Dordtenaren in eigen home, thans dringt het tot de Westelijke spelkenners door, dat de Oostelijke kampioen niet meer het zachte eitje is van weleer.

Het verheugt ons in het bijzonder voor DOS, dat zij zo'n prachtig eervol resultaat tegen de sterke Dordtse ploeg met het fenomenale vak Seits-Wedemeyer, dat in noord-zuid zoo schitterde, wist te behalen. Tevens houdt deze, eervolle 2-0 nederlaag der DOS'ers een bevestiging in van ons standpunt, dat nivelleering van krachten een feit is.

Nogmaals DOS verloor, maar de vreugde onder de puike vertegenwoordiging van het Oostelijk korfbal en dat van

Enschede in het bijzonder blijft. Hulde DOS'ers ! Over het wedstrijdverloop bereikte ons uit Wageningen het volgende: Voor het talrijke publiek, naar schatting een vijfhonderd mensen, speelde DOS en Deetos hun beslissingswedstrijd op het voetbalveld der vereniging Wageningen. Toen scheidsrechter Van der Vrande (Amsterdam) beginnen floot, kwamen de groote rivalen door een haag van Vada-junioren het veld op. Voor den aanvang bood de Wageningsche korfbalvereniging Vada bij monde van haar voorzitter DOS en Deetos bloemen aan. Aanvoerder Zwaan won den toss, een belangrijk voordeel.

Toen het beginsignaal klonk stonden volledige ploegen opgesteld. Onmiddellijk werd door de beide ploegen een snel tempo ingezet. Beurtelings verkeerde de korven in gevaar. Succes wist geen der partijen voorloopig te behalen.

Na een half uur spelen loste Seits een schot van verre dat doel trof. de Dordtenaren leidden met 1-0. De Enschedeërs gansch niet ontmoedigd

Beide ploegen voor aanvang van de wedstrijd gezamenlijk op de foto. DOS zal de confrontatie met de Dordtenaren echter verliezen met 6-1.

Aanvoerder L. Huckriede biedt namens DOS een passend kado aan voor aanvang van de wedstrijd DOS-Deetos. Duidelijk is te zien op de voorgrond links de Deetos-speler op kousen.

attaqueerden fel. Een ieder verwachtte een doelpunt voor DOS. Aanvoerder L. Huckriede miste een opgelegde kans. Het doelpunt viel juist, waar men het in deze periode niet verwachtte. Een fraaie Deetos-aanval vond zijn beloning in een schitterend doelpunt van mej. De Graaf, 2-0 voor Dordt.

In de eerste opstelling was er hoegenaamd geen krachtsverschil geweest: Stam-Everink in het DOS-midden toonden zich best opgewassen tegen Zwaan-Traarbach. Berfelo jr. had met pech te kampen, toen een fraai schot van den rand in het veld terug stuitte. Ook een mooie optrekbal had beter lot verdiend. In de tweede opstelling wogen de partijen in de resterende tien minuten tegen elkaar op. De rust kwam met een 2-0 voorsprong voor Deetos.

Direct na de hervatting zette Deetos een hoog tempo in. De DOS-ploeg kreeg het geducht kwaad. Het DOS-midden liet zich enigszins intimideren. In de DOS-aanval wilde het al evenmin vlotten. Al te gauw wist de Deetos-defensie het leder te retourneren. Het Deetos-midden zorgde voor een snelle expeditie naar haar aanvalsvak Monfroy-Bouwens. Het DOS-midden deed wat het kon, maar zag geen kans met voldoende succes het spel te verplaatsen. De DOS-verdediging Stam-Everink-Buursink-Pennink gaf echter geen krimp. Het Enschedese verdedigingskwartet speelde een waarlijk heroïke strijd tegen de hard werkende Deetos-aanval, waarin Monfroy en Neerlands beste dame mej.

Voordenberg, zich tot het uiterste inspannen. De verdediging van de beide DOS-dames Pennink en Buursink was echter zoo solide, dat de roodwitte Dordtenaren slechts tot afstandsschoten kwamen. Deze waren echter niet zuiver genoeg om goals op te leveren. Hoe best de verdediging van mej. Pennink wel was bleek uit het meermalen forcerend optreden van mej. Voordenberg, die tegen mej. Pennink geen kans tot schieten kreeg.

Intusschen verstreek de tijd al meer en meer. Het schieten van Monfroy c.s. was bepaald slecht. Even voor het einde miste Traarbach een dot van een kans om de Dordtse-score te verhoogen. Het einde kwam met onveranderde stand. Tenslotte zij nog vermeld dat mej. Van Dolder zich in de tweede helft moest laten vervangen. Mej. Kroes nam haar plaats in.

DOS-Deetos belissingswedstrijd in Wageningen. Voor aanvang van de wedstrijd werden er bloemen uitgedeeld. DOS zou echter deze belangrijke wedstrijd verliezen met 2-0.

Terugblik op 75 jaar DOS

Ondanks het feit dat DOS de eerste vijf jaren met vele ups en downs te maken kreeg, was dan eindelijk het eerste lustrum een feit.

De leden waren dan ook de mening toegedaan dat dit feest groots herdacht moest worden met receptie, bal-masqué en een gecostumeerde korfbalwedstrijd, mits de financiën toereikend waren. Gelukkig bleek dit het geval te zijn gezien de begroting van de penningmeester:

Zaalhuur	f.35,00
Balleider	15,00
Muziek	15,00
Reklame	15,00
Kaartverkoop	2,50
Totaal	f.82,50

Dat het hele gebeuren een grandioos succes mocht worden genoemd, blijkt uit het grote verslag dat Dagblad Tubantia maandag 1 september liet afdrukken in haar uitgave. In het kort enkele passages:

„De Enschedese Korfbalclub DOS herdenkt deze dagen haar 5-jarig bestaan, een jubileum dat wij niet onvermeld voorbij willen laten gaan. Een lustrum van een korfbalclub is in deze streken zeer zeker nog een zeldzaamheid.

Het heeft lang geduurd eer de korfbalsport in Twente vaste voet kreeg. Veel, heel veel bezwaren waren er te overwinnen en zijn er nog te overwinnen, doch ze heeft ook hier aanhangers gevonden, zoals ze dat in andere delen van ons land reeds lang had, de korfbalsport. En dat het spel in deze streken zo „erin" is gekomen, heeft het niet 't minst te danken aan DOS.

Het DOS bal-masqué met démasqué, in alle eer en deugd dus, heeft veel publiek getrokken. Na het démasqué werden ook de civiele bezoekers tot de zaal toegelaten en in vreugde werd er nog gedanst tot diep in de nacht. Het bal is schitterend geslaagd. DOS kan met voldoening op dit feest terugzien.

Ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan werd een gecostumeerde wedstrijd gespeeld welke veel toeschouwers trok.

Zondag 31 oktober werd op het korfbal-terrein in de Stadsweide een ge-costumeerde korfbalwedstrijd gehouden. Ook daar ging het er allerleukst toe. Het publiek vermaakte zich kostelijk met deze verklede spelers, die tijdens de wedstrijd allerlei grappen maakten. 's Avonds werd het feest besloten met een bijeenkomst in het Volkspark. Vele genodigden kwamen het bestuur bedanken en de organisatoren werd grote hulde gebracht".

500 toeschouwers met ere verloren 3-7.

Een week later maakte DOS een vergeefse reis naar Amsterdam omdat het terrein volkomen onbespeelbaar was. Op 10 mei werd dan eindelijk de tweede, beslissende wedstrijd gespeeld. Veel kansen kreeg DOS niet in Amsterdam en de 7-0 nederlaag was dan ook volkomen terecht. Na afloop reikte voorzitter N. Broekhuysen van het NKB de beker uit aan DEV.

1910 1915 **GROOT BAL MASQUE**

onder leiding van den Heer I. D. MEIJER,
 op **ZATERDAG 30 OCTOBER a.s 8½ uur, in IRENE.**

ter herdenking van het 5-jarig bestaan van de
 Openluchtspelclub „D. O. S.", te Enschede. -

Entrée bij intekening f 1.-.

's Avonds aan de zaal f 1.25.

Lijsten zullen ter intekening worden aangeboden.

Costumier met groote collectie Costumes daags van te voren in de zaal aanwezig.

Het bleef goed gaan met DOS en de resultaten waren er dan ook naar. Voor het eerst werd in 1917 het kampioenschap behaald door in een uitstekende wedstrijd Wilhelmina met 5-2 te kloppen. Het kampioenschap van Overijssel was een feit. De eindstand:

DOS	6	5	1	0	43-15
Wilhelmina	6	4	1	1	25-13
HKC	6	1	4	1	16-38
Nâås (Deventer)	6	0	4	2	13-31

Na enkele jaren van stilstand gelukte het DOS in 1920 om weer kampioen te worden. Om het oostelijk kampioenschap werd eerst Onder Ons twee keer opzij gezet. In Oosterbeek werd met 4-6 gewonnen door doelpunten van Teutelink, mej. Deegenaar 2x, Keler 2x en mej. Visser. Thuis werd Onder Ons geklopt met 4-3, na een 0-2 achterstand bij rust.

Voor het eerst mag DOS uitkomen tegen DEV (Amsterdam) om het kampioenschap van Nederland. Op het terrein van Sportclub Enschede werd 6 april 1920 de eerste wedstrijd voor

zondag 25 april 1920: DOS maakt zich op om groots het 10-jarig bestaan te herdenken. Kosten nog moeite werden gespaard om maar liefst 24 ploegen naar Enschede te krijgen voor de te houden serie-wedstrijden.

De jubilerende vereniging zorgde ervoor dat er maar liefst 5 westelijke clubs acte de présence gaven, namelijk Fluks en Vitesse (Leiden), OSCAR (Rotterdam), DVD (Amsterdam) en Deetos (Dordrecht).

Op 4 velden van het Volkspark werd begonnen met dit fantastische propagandatoernooi. Als uiteindelijke winnaar kwam in de eerste klasse Fluks uit de bus met als goede tweede DVD. In de tweede klasse behaalde DOS II een eervolle eerste prijs, gevolgd door Wilhelmina Enschede.

Hoe de financiën voor dit groots opgezette evenement rond zijn gekomen is helaas niet meer te achterhalen. Wel is bekend dat er een zeer krachtig ere-komit  was benoemd, bestaande uit: E.J. Bergsma (Burgermeester), M.J. van Gelderen, J.H. van Heek, N.G. Jannink, dr A.A. Smits en kaptein C.D. Viehoff.

Bezoek vooral den gecostumeerden Korfbalwedstrijd

van **D.O.S.** a.s. Zondag in de Stadsweide

Aanvang 3 uur,

Entree 20 cent.

Enkele dagen later, om precies te zijn 23 mei, schreef DOS wederom historie. Nog nimmer was er een Nederlandse club over de landsgrenzen geweest. Het was DOS samen met HKC (Hengelo) die in Gronau voor maar liefst 700 toeschouwers een demonstratie-wedstrijd speelden.

1 augustus 1929 werd wederom in Gronau gedemonstreerd met een twaalfstal van Nâås en één genaamd de rest van Overijssel, waarin van DOS meespeelden Dora Pennink, Elly Buursink, Jo de Ruig Annie Reys en Herman Vije.

Propaganda maken in Duitsland bleef een moeilijke zaak omdat het gelijktijdig oefenen der beide sexen op het speelveld voor alle bij het „Westfälische Sportverband" aangesloten verenigingen verboden was.

Zes seizoenen achtereenvolgend werd DOS kampioen van haar afdeling en vijf van de zes keer behaalde ze tevens het Oostelijk kampioenschap.

Hierna liet onze vereniging vier jaar achter elkaar de kampioentitel aan Nâås, maar in 1930 was weer de beurt aan DOS, dat intussen een behoorlijke verjonging had ingevoerd. Nadat Nâås in 1931 weer de eer voor zich had opgeëist, behaalde DOS zesmaal achtereenvolgend de ere-titel.

Tot 1937 duurde deze glansperiode, waarbij ieder jaar het Oostelijk kampioenschap werd behaald. Hoe het DOS verging in de strijd om de landstitel kunt u elders lezen. (A.N. red.) Na deze periode kwam Rigtersbleek opzetten en eiste de eerste plaats diverse keren voor zich op. In deze gouden tijd bestond het DOS-team uit meer dan uitstekende spelers. Zelfs twee personen gelukte het door te dringen in het Nederlandse twaalf-

tal en wel mevr A. Koers-Reys, die in 1930 deel uitmaakte van de nationale ploeg, een onderscheiding, die de heer G. Berfelo in 1936 ten deel viel. Wij zijn - voor wat de geschiedenis van DOS betreft - thans gekomen aan de oorlogsjaren. Het gelukte DOS om in 1942 en 1943 nog kampioen te worden, maar vanaf deze tijd tot aan de bevrijding kwam er niet veel meer van

1910

1935

PROGRAMMA

=== VAN DE ===

**D. O. S.-
REVUE**

1910-1935

MEDEWERKING VAN HET
=== CABARET DER ===
EIBERS, DEN HAAG

1910

1935

Ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan werd de gehele vereniging op de foto gezet.

korfballen. Begrijpelijk(er)wijs verslapte bij de meeste leden ook de animo. Kortom het verenigingsleven kwam nagenoeg tot stilstand. Het vele leed tijdens de oorlogsjaren bleef ook DOS niet onbespaard. Enkele leden verloren het leven onder wie de heer en mevrouw Aikes. Zij werden op 19 oktober 1943 - nadat zij huiswaarts keerden van de korfbalwedstrijd Rigtersbleek - Dos - in de portiek van hun woning door een bom getroffen en op ruwe wijze uit het leven weggerukt.

De heer J. Aikes was een der bekendste figuren uit de DOS-familie en hanteerde 25 jaar de voorzittershamer. Hij was het, die de stoot tot de oprichting van DOS had gegeven, hij heeft DOS later de weg gewezen naar grote successen. Hij was een bezielend leider, vele jaren lang, die bij zijn aftreden tot ere-voorzitter werd benoemd.

Na de bevrijding speelde onze vereniging met wisselend succes in de Oostelijke eerste klasse. Tot aan de jaren vijftig was DOS een goede middenmoter.

Zoals reeds eerder gememoreerd speelde

DOS de eerste jaren in de Stadsweide, vandaar naar het Pompstation, maar in 1918 mocht DOS spelen op het ovale veld in het Van Heekpark. De drang naar een eigen veld voerde DOS van het Van Heekpark naar het Schreuserve, waar de leden zelf een bespeelbaar veld aanlegden. Men haalde 6000,00 gulden bijeen en bouwde er een kleedkamer. Drie jaar was men daar gehuisvest toen men moest plaatsmaken voor een schoolgebouw. Het kleedgebouw moest worden verkocht en bracht

24 september 1938, de heer J. Aikes 25 jaar voorzitter. Het toenmalige bestuur bestond uit: L. Huckriede, H. Berfello, F. Elbrink, H. Vije, H. Veen, Elly Buursink, J. Aikes en Jo de Ruig.

DOS op de foto voor de wedstrijd tegen Nääs in 1932.
Staand v.l.n.r.: L. Huckriede, H. Westendorp, Rine Huckriede, Henny Berfelo en Dora Pennink.
Voorste rij: Benno Geerdink, Jo de Ruig, Anni Reys, Corrie van de Dolder, Herman Vije, Ida van Amerongen en Gerrit Berfelo.

f.800,00 op. Er volgde een heel be-
roerde tijd maar met dankbaarheid
denkt DOS terug aan de v.v. UDI, die
een terrein beschikbaar stelde bij
de Gemeente Reiniging en nooit een
cent huur heeft willen aanvaarden.
Met de aanleg van het Sportpark Het
Diekman op 26 oktober 1953 begon voor
DOS de zon weer te schijnen. Nadat
de werkzaamheden waren voltooid kon
DOS op 11 september haar eerste
wedstrijden spelen op een uniek
sportcomplex.

Vele leden gaven acte de présence,
waardoor het rond het clubgebouw

Het bekende reisbureau Arke verzorgde in vroegere jaren het
vervoer. In de nostalgische bus is nog juist de hoeveelheid ba-
gage te zien achterin.

een gezellige drukte was toen wijlen
de heer H. Berfelo de aanwezigen
welkom heette en het woord gaf aan
voorzitter H. Vije. Spreker schetste
de vele moeilijkheden die DOS
telkens moest overwinnen om aan een
geschikt speelveld te komen. DOS
kreeg „de hemel op aarde“, een
ideale omgeving met prachtige
kleedgelegenheden en een clubgebouw.
Wederom verzamelde DOS zelf het geld
voor douches en meubilair.

Nu was het de beurt aan wethouder
Horstman om het fraaie complex aan
DOS over te dragen. Hij was van me-
ning dat deze dag wel een feestdag
voor DOS moest zijn, omdat er nu

Wethouder Horstman opent het fraaie sportcomplex Het
Diekman in 1954.

een einde was gekomen aan het dringend
probleem van terreinnood.

Namens de leden en oud-leden voerde
de heer G. Heutink - even te voren
gehuldigd als lid van verdienste -
het woord, daarbij een couvert met
daarin ruim 1300 gulden aanbiedende.

Mede door deze verhuizing, een vast
home en door de vele nieuwbouw,
steeg het ledental zienderogen. Vele
jeugdige leden kwamen zich aanmelden
en DOS bloeide als nooit tevoren.
De resultaten werden ieder jaar beter
en dat had wederom een kampioenschap
tot gevolg, het zestiende.

Over deze periode, de laatste 25
jaar - zullen wij schrijven in een
nieuw en laatste artikel, met als
titel: „als de dag van gisteren“

75 jaar bestuur

- 1910/11 A. Glas, v. Belkum, Mej. Zijlstra, Mej. Hoogterp.
 1911/12 A. Baarslag, H. J. v. d. Veen, J. Aikes, Mej. Brands.
 1912/13 A. Baarslag, A. Glas, H. Rusius, Mej. Brands, F. v. d. Meulen.
 1913/14 J. Aikes, D. v. d. Horst, Hr. Walkotten, Mej. B. Goorhuis, Mej. J. Rusius.
 1914/15 J. Aikes, J. Hakker, A. de Ronde, Mej. Dijkstra, Mej. Goorhuis.
 1915/16 J. Aikes, J. Hakker, A. de Ronde, Mej. Dijkstra, Mej. B. Pieperiet.
 1916/17 J. Aikes, H. Ribbels, L. H. Elbrink, Mej. Dijkstra.
 1917/18 J. Aikes, H. Ribbels, L. H. Elbrink, Mej. Dijkstra.
 1918/19 J. Aikes, H. Ribbels, L. H. Elbrink.
 1919/20 J. Aikes, Th. Boekhold, L. H. Elbrink.
 1920/21 J. Aikes, Th. Boekhold, L. H. Elbrink.
 1921/22 J. Aikes, Th. Boekhold, L. H. Elbrink, D. Huckriede.
 1922/23 J. Aikes, C. Averink, L. H. Elbrink, H. Leerkamp, D. Huckriede, H. Degenaar, G. Baartman.
 1923/24 J. Aikes, E. Wils, L. H. Elbrink, G. Baartman, J. J. Poerink, D. Huckriede, L. C. Heino.
 1924/25 J. Aikes, J. Jonge Poerink, G. Baartman, J. Wooldrik, E. Wils, D. Huckriede, L. C. Heino.
 1925/26 J. Aikes, L. C. Heino, J. Wooldrik, G. Baartman, R. Engel, H. Soetekouw, J. Jonge Poerink.
 1926/27 J. Aikes, L. C. Heino, J. Wooldrik, A. Soetekouw, R. Engel, M. Soetekouw, J. J. Poerink.
 1927/28 J. Aikes, A. Soetekouw, J. Wooldrik, L. C. Heino, H. Pennink, R. Engel, J. Jonge Poerink.
 1928/29 J. Aikes, H. Pennink, A. Reys, A. Soetekouw, L. Huckriede, H. Westendorp, H. Berfelo.
 1929/30 J. Aikes, H. Berfelo, A. Reys, A. Soetekouw, L. H. Elbrink, L. Huckriede, G. Baartman.
 1930/31 J. Aikes, H. Berfelo, A. Reys, A. Soetekouw, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen.
 1931/32 J. Aikes, H. Berfelo, A. Reys, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, G. Berfelo.
 1932/33 J. Aikes, H. Berfelo, A. Reys, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, J. de Ruig.
 1933/34 J. Aikes, J. de Ruig, A. Reys, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, J. Rabbe.
 1935/36 J. Aikes, J. de Ruig, E. Buursink, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, J. Everink.
 1936/37 J. Aikes, J. de Ruig, E. Buursink, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, H. Berfelo.
 1937/38 J. Aikes, J. de Ruig, E. Buursink, L. H. Elbrink, L. Huckriede, H. Veen, H. Berfelo.
 1938/39 J. Aikes, J. de Ruig, E. Buursink, L. Huckriede, H. Veen, H. Berfelo, H. Vije.
 1939/40 H. Berfelo, J. de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, A. Stam.
 1940/41 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, A. Stam.
 1941/42 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, J. Everink.
 1942/43 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, J. Everink.
 1943/44 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, J. Everink.
 1944/45 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, J. Everink.
 1945/46 H. Berfelo, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, H. Vije, J. Everink.
 1946/47 H. Vije, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, J. Everink, H. Berfelo.
 1947/48 H. Vije, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, J. Everink, H. Berfelo.
 1948/49 H. Vije, J. Bult-de Ruig, L. Dijkstra, E. Buursink, H. Veen, J. Everink, W. Oosterhof.
 1949/50 H. Vije, J. Bult-de Ruig, H. Bakker, J. Everink, W. Oosterhof, W. Buursink, E. Loman.
 1950/51 H. Vije, W. Buursink, H. Bakker, J. Everink, H. Berfelo, D. Bonder, E. Leeuw.
 1951/52 H. Vije, W. Buursink, J. Everink, H. Berfelo, D. Bonder, E. Leeuw, M. Bannink.
 1952/53 H. Vije, W. Buursink, M. Bannink, J. Everink, D. Bonder, E. Leeuw, H. Berfelo.
 1953/54 H. Vije, J. Everink, J. Rabbe, D. Bonder, E. Leeuw, H. Berfelo, S. de Jonge.
 1954/55 H. Vije, J. Everink, J. Rabbe, H. Berfelo, S. de Jonge, M. Herreveld, J. de Roos.
 1955/56 H. Vije, J. Everink, J. Rabbe, H. Berfelo, S. de Jonge, M. Herreveld, J. de Roos.
 1956/57 H. Vije, J. Everink, H. Berfelo, M. Herreveld, J. de Roos, W. Bos, G. Berfelo.
 1957/58 H. Vije, J. Everink, H. Berfelo, G. Berfelo, J. Hobbink, P. de Vos, W. Bos.
 1958/59 H. Vije, M. Zweers, J. Everink, H. Berfelo, G. Berfelo, J. Hobbink, A. Beunk.
 1959/60 H. Vije, M. Zweers, J. Hobbink, H. Berfelo, J. Everink, A. Beunk, R. Gerritsen.
 1960/61 H. Vije, M. Zweers, J. Hobbink, H. Berfelo, J. Everink, A. Beunk, R. Gerritsen.
 1961/62 H. Vije, M. Hartman-Zweers, H. Berfelo, A. Beunk, J. Everink, J. Hobbink, A. Schukink.
 1962/63 H. Vije, M. Hartman-Zweers, H. Berfelo, A. Beunk, J. Everink, J. Hobbink, A. Schukink.
 1963/64 H. Vije, M. Hartman-Zweers, H. Berfelo, F. Hartman, G. Kolk, I. Lenderink, A. Schukink.
 1964/65 H. Vije, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, G. Kolk, I. Lenderink, A. Schukink.
 1965/66 H. Vije, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, G. Kolk, I. Lenderink, T. v.d. Graaf, R. v.d. Graaf, J. Wemmenhoven.
 1966/67 H. Vije, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, G. Kolk, J. Leeftang-Niekamp, T. v.d. Graaf, R. v.d. Graaf, J. Wemmenhoven.
 1967/68 H. Vije, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, J. Leeftang-Niekamp, T. v.d. Graaf, J. Wemmenhoven.
 1968/69 H. Nijsink, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, W. Berfelo, T. v.d. Graaf, J. Leeftang-Niekamp, H. Vije, J. Wemmenhoven.
 1969/70 H. Nijsink, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, H. Berfelo, W. Berfelo, T. v.d. Graaf, J. Leeftang-Niekamp, J. Holter, J. Schultz, H. Vije, J. Wemmenhoven.
 1970/71 H. Berfelo, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, J. Hartman, J. Holter, W. Berfelo, J. Leeftang-Niekamp, H. Vije, J. Wemmenhoven.
 1971/72 H. Berfelo, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, J. Hartman, W. Berfelo, I. Schukink, H. Vije.
 1972/73 H. Berfelo, M. Hartman-Zweers, F. Hartman, J. Hartman, W. Berfelo, I. Schukink, H. Vije.
 1973/74 H. Berfelo, W. Berfelo, J. Hartman, F. Hartman, M. Hartman-Zweers, I. Schukink, H. Vije.
 1974/75 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, A. Berfelo, W. Smit, M. Michiels, P. Burchartz, D. de Vries.
 1975/76 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, A. Berfelo, W. Smit, M. Michiels.
 1976/77 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, A. Berfelo, W. Smit, M. Michiels.
 1977/78 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, A. Berfelo, W. Smit, A. Vos-Schukink.
 1978/79 E. de Man, A. Vos-Schukink, J. Hartman, W. Berfelo, G. Blokhuis, B. Sanders, C. Schultz.
 1979/80 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, C. Schultz, H. Böhne, B. Sanders.
 1980/81 E. de Man, W. Berfelo, J. Hartman, G. Blokhuis, B. Sanders, H. Böhne, C. Schultz.
 1981/82 E. de Man, A. Walsh-Rinkema, J. Hartman, G. Blokhuis, B. Sanders, W. Berfelo, J. Bastiaans.
 1982/83 E. de Man, A. Walsh-Rinkema, J. Hartman, G. Blokhuis, W. Berfelo, O. Baas-Kappers, J. Bastiaans.
 1983/84 E. de Man, A. Walsh-Rinkema, J. Hartman, G. Blokhuis, W. Berfelo, O. Baas-Kappers, J. Bastiaans.
 1984/85 E. de Man, A. Walsh-Rinkema, J. Hartman, G. Blokhuis, W. Berfelo, O. Baas-Kappers, J. Bastiaans.
 1985/86 E. de Man, A. Walsh-Rinkema, J. Hartman, G. Blokhuis, W. Berfelo, O. Baas-Kappers, J. Bastiaans.

A. GLAS
eerste voorzitter

J. AIKES
oprichter en 25 jaar voorzitter

J. EVERINK | J. BULT-DE RUIG
23 jaar bestuurslid | 17 jaar bestuurslid

Ridders

Velen, zeer velen hebben in de afgelopen 75 jaar DOS op zeer belangrijke posten gediend, zij hebben enorm veel werk verzet en onnoemelijk veel vrije tijd in hun club gestoken. Het spreekt vanzelf dat wij bij lange na niet al die mensen kunnen noemen. Voor enkele functies zouden wij gaarne een uitzondering willen maken. Allereerst de voorzitters. In 75 jaar slechts zeven voorzitters en vanaf 1913 tot 1967 slechts drie. Dit impliceert continuïteit in de hoogste leiding en is een zeer belangrijk punt in onze vereniging geweest. Hieronder volgen de namen van hen, die als kapitein op de brug hebben gestaan. A. Glas, A.F. Baarslag, J. Aikes, H. Berfelo, H. Vije, H. Nijsink en E.J. de Man.

Een beknopt woord over onze "geridderden" mag in deze jubileum-uitgave stellig niet ontbreken. In haar historie is DOS altijd bijzonder zuinig geweest met het benoemen van ere-leden en leden van verdienste. Zij, aan wie een onderscheiding werd verleend, hebben hun sporen voor de vereniging dan ook zeker verdiend. Hier volgen de beste krachten, die DOS gediend hebben:

Ere-voorzitters:

J. Aikes

H. Vije

Ere-leden:

A. de Ronde
A. Koers-Reys
L. Elbrink
H. Berfelo
E. Fikkert-Buursink
L. Dijkstra
H. Veen
G. Berfelo
H. Vije
J. Everink
M. Hartman-Zweers
F. Hartman

Leden van verdienste:

G. Baartman
G. Heutink
T. Hölscher
G. Buursink
H. Pennink
A. Beunk
J. Hoogers
D. Robers-Pennink
W. Buursink
J. Leeftang-Niekamp

Woorden van dank hebben deze mensen reeds dikwijls gehoord. Wij willen dan ook slechts uiting geven aan ons respect.

Hybo-Plaquette

Het was een prima besluit van het bestuur om in 1980 de Hybo-plaquette in te voeren voor het meest verdienstelijk lid van het afgelopen jaar. En voor degenen - en dat zullen er niet zoveel zijn - het woord Hybo is een afkorting van de in 1978 overleden Henny Berfelo. Een legendarische man die veel, ja heel veel voor DOS heeft gedaan. De eerste Hybo-plaquettes werden uitgereikt aan:

1980 A. Ebbing-Klein
1981 J. Hartman-Friskus
1982 A. Sanders-Berfelo
1983 H. Böhnke
1984 --
1985 B. Sanders

Als de dag van gisteren

Uitvoerig is reeds besproken de rijke historie van DOS. Een historie die natuurlijk nimmer mag ontbreken in een jubileumnummer, te meer daar er nog zovelen onder ons zijn die met weemoed aan die prachtige tijd zullen terugdenken.

Wij gaan ons nu dan ook storten op de laatste 25 jaar. Een periode waarin DOS landelijke bekendheid verwierf door het spelen in de hoofdklasse, waarin onze kantine tot twee maal toe een fraaie opknapbeurt kreeg en zeer recentelijk de lichtmasten werden vernieuwd. Kortom een periode, die velen onder ons zich zullen herinneren als de dag van gisteren. Jaar voor jaar zullen wij nu de belangrijkste gebeurtenissen de revue laten passeren.

De verhuizing van het Schreurserve

Talrijke leden en oud-leden tijdens de opening van ons sportcomplex bijeen.

naar Erve Het Diekman in 1954 heeft de vereniging goed gedaan. Het leden-tal steeg zienderogen en onze vereniging bloeide als nooit tevoren. Hadden wij in 1956 nog zo'n 220 leden, in 1960 bedroeg dit aantal 278, waaronder 136 adspiranten. Het verenigingsjaar 1960-1961 was voor DOS dan ook een jaar met veel hoogtepunten. Allereerst waren er de festiviteiten rond het 50-jarig jubileum met als hoogtepunt de avond in de Twentsche Schouwburg, waaraan het cabaret-gezelschap van Berrie Kievits en Gerard Walden haar medewerking verleende. Een tweede hoogtepunt voor onze ver-

Het bestuur bijeen in de Twentsche Schouwburg ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan.

Mej. R. Gerritsen, A. Beunk, J. Everink, H. Vije, H. Berfelo, J. Hobbelink en mej. M. Zweers.

eniging was het kampioenschap van ons eerste twaalftal met de daaruit voortvloeiende promotie naar de hoofdklasse. Op 23 april slaagde ons eerste erin voor het eerst sinds 18 jaar weer kampioen te worden van de eerste klasse Oost door een 6-3 zege op Groen Zwart. Toen dan ook de kampioensploeg in Enschede arriveerde stond de Koninklijke Burger Harmonie gereed om de succesvolle ploeg feestelijk in te halen. Na een intiem diner in het Raadhuisshotel, werd 's avonds een receptie gehouden in de Congreszaal van de Twentsche Schouwburg.

De eindstand in de eerste klasse Oost was:

DOS	16-29
VADA	16-20
Nääs	16-19
HKC	16-19
Rapiditas	16-19
AKC	16-15
Onder Ons	16-10
Groen Zwart	16-9
Oost Arnhem	16-4

Ook DOS 4 had een prima seizoen achter de rug en behaalde met 20 punten uit 13 wedstrijden het kampioenschap. Zelfs de beslissingswedstrijd tegen Blauw Zwart werd met maar liefst 11-1 gewonnen. En of dit nog niet genoeg was, behaalde ook adspiranten A ongeslagen de titel. Uit 14 wedstrijden werden 27 punten

DOS-junioren plm. 1955. Achterste rij: J. Holter, F. Hartman, H. Zwigelaar, J. Berfelo, E. Gerritsen, P. Douwsma en W. Batstra. Zittend: D. Bouwhuis, H. Katuin, M. Zweers, F. Boers, C. Oosterveld en R. Gerritsen.

vergaard met als doelcijfers 80 voor en 10 tegen.

Het eerste jaar in de hoofdklasse heeft ons eerste er alles aan gedaan om degradatie te ontlopen. Ondanks het feit, dat wij wekelijks diverse komplimentjes kregen over het ver-

toonde spel stond degradatie al bij voorbaat vast. Tegen een zo grote westelijke overmacht was geen verweer mogelijk. Aan het eind van de rit kwam het eerste slechts één puntje tekort om het hoofdklasschap veilig te stellen.

Door een 6-3 overwinning op Groen Zwart werd DOS in 1961 kampioen. Achterste rij: J. Wemmenhoven, J. Berfelo, K. Klein, B. Huisman, J. Vos, F. Hartman en J. Verbeek.

Zittend de dames: M. Zweers, G. Kolk, J. Niekamp, C. Oosterveld, A. Scholten, G. Gerritsen en A. Schukkink.

Pasen 1964 brachten twee teams van DOS een bezoek aan Antwerpen. Hier het tweede team bijeen, achterste rij: J. Holter, H. Wielinga, H. Berfelo, H. Schippers, W. Berfelo en F. Hartman.

Voorste rij de dames: G. Grebel, T. v.d. Graaf, G. Berfelo, I. Lenderink, L. Appels en M. Zweers.

Het jaarverslag over 1961-1962 schrijft hierover dan ook het volgende: De vrees dat wij ons niet in de zware hoofdklasse zouden handhaven is helaas gegrond gebleken. Wij zouden ons waarschijnlijk gemakkelijker bij deze degradatie kunnen neerleggen, wanneer wij ervan overtuigd waren, dat wij loon naar werken hebben gekregen en ons lot geheel en al in eigen hand hebben gehad. Deze overtuiging ontbreekt echter bij velen, zowel in als buiten onze vereniging en wij zijn dan ook van mening dat ons enkele beslissende punten onthouden zijn o.a. door de ons inziens onvoldoende leiding van

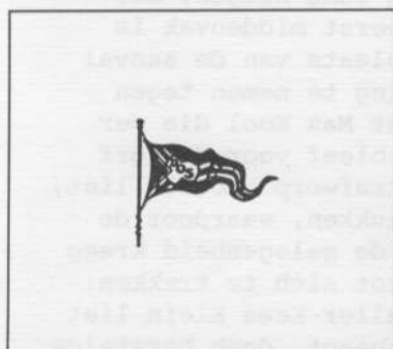
enkele oostelijke arbiters. Dat wij in deze mening niet alleen staan blijkt uit het feit, dat het KNKB-hoofdbestuur heeft gemeend te moeten voorstellen een verhoging van de scheidsrechterskosten voor de hoofdklasse in te voeren, zodat een grotere roulering van scheidsrechters over de districten mogelijk wordt. Tot zover het jaarverslag.

De eindstand in de hoofdklasse werd:

Westerkwartier	20-33
Rohda	20-32
Archipel	20-26
Luto	20-20
Blauw Wit	20-19
Allen Weerbaar	20-18
Wordt Kwiek	20-18
Roda	20-16
Swift	20-15

DOS	20-14
SVK	20-11

Het verloren hoofdklasseschap werd door DOS in één seizoen heroverd. Op 21 april werd in Arnhem EKCA met maar liefst 16-3 van het veld geveegd, DOS bereikte ongeslagen de titel, want alleen in het prille begin verloren de onzen een puntje aan AKC. Ook nu stond de Burger Harmonie bij het Van Heekpark en in open landauers werd de tocht voortgezet naar het Volkspark. Werd hier niet voor het eerst een premie uitgereikt aan de kampioenen in de vorm van een paar korfbalschoenen?

DOS 2 kampioen in 1965. Achterste rij: H. Schippers, B. Schouwink, F. Hartman, W. Berfelo, J. Schultz, J. Holter en H. Wielinga. Zittend: D. v.d. Voort, T. v.d. Graaf, G. Berfelo, A. Klein, J. Leeftang, M. Hartman en I. Lenderink.

dig, nu Munnikes toch voor de korf kwam, doch ook hij faalde en miste zelfs drie strafworpen. Wie niet faalde was Jan Vos en hij liet Luto duidelijk met 4-0 in de Enschedese grond steken.

Doordat een versterkte degradatie werd ingevoerd, moest het eerste wederom terugkeren naar de overgangsklasse.

De eindstand was:

Rohda	20-35
Ons Eibernest	20-31
Luto	20-29
Archipel	20-24
Spangen	20-23
Deetos	20-21

DOS	20-17
Rigtersbleek	20-14
Deto	20-12
Groen Geel	20-10
Wordt Kwiek	20-4

Bij de jeugd waren het de Adspiranten A die het kampioenschap opeisten door HKC met 10-0 te verslaan. Zij zorgden voor het grote succes:

E. Amelink, M. Leuverink, G. Moed, I. Straatman, G. Straatman, D.v.d. Voort en M. Koens. Jongens: H. Baas, B. Berfelo, A. Bos, J. Hartman, S. Klein, T. Wang en E. Oorlog.

In het oostelijk team dat op 3 mei in Eindhoven districtswedstrijden speelde zaten maar liefst vijf DOS-vertegenwoordigers, Kees Klein, Jan Berfelo, Gerrie Kolk, Ali Scholten en Annie Schukkink.

De competitie werd besloten met het Pinksterkamp van Blauw Wit. Een gedeelte eerste plaats met Blauw Wit

was het uiteindelijke resultaat, zodat strafworpen de beslissing moesten brengen. De zebra's waren de gelukkigen.

Aan de competitie 1964-1965 werd deelgenomen door 6 senioren, 2 junioren en 6 adspiranten-ploegen. Ons vlaggeschip deed wat er van haar werd verwacht en behaalde in de overgangsklasse het kampioenschap. Er was zelfs een beslissingswedstrijd voor nodig tegen Stânfries om uit te maken wie zich kampioen

mocht noemen. Deze wedstrijd, die op 23 mei plaats vond te Zwolle, had een dermate sensationeel verloop, dat een groot gedeelte van de bijzonder grote DOS-aanhang zijn zenuwen niet meer de baas was. Toen Stânfries vlak voor afloop erin slaagde wederom een opgelopen achterstand weg te werken (5-5), zonk menig DOS-lid de moed in de schoenen. Doch, door een - wij mogen wel stellen - gouden doelpunt slaagde Gerrie Kolk er op het laatste moment in de zege veilig te stellen. Over de wedstrijd nog het volgende: Nerveus gingen beide ploegen van start en het duurde 10 minuten eer Rikie v.d. Graaf en Kees Klein ons op een 2-0 voorsprong brachten. Even later tikte Jan Verbeek zelfs 3-0 door de korf en het leek of Stânfries geveld was. De Friezen bleven echter doorknoken en door mej. Wiersma en S. de Vries werd het zelfs 3-2. Nog geen minuut later scoorde Gerrie Kolk met een geweldige optrekker. Slechts 7 minuten had Stânfries nodig om door doelpunten van V.d. Werf en Van Gorkum langszij te komen. Een minuut later weer een DOS-doelpunt en wel van Jan Verbeek, maar door Kuiper werd het weer gelijk. Drie minuten later kon de gehele DOS-aanhang opnieuw juichen toen Gerrie Kolk, opnieuw door een optrekker, DOS de leiding gaf. Precies veertien minuten waren er nog te spelen en de spanning steeg ten top. Diverse Friese schoten tolden uit de korf, zelfs nog een in de laatste seconde. Gelukkig blies scheidsrechter Arends voor de laatste keer en was DOS kampioen. Wat er toen gebeurde op het groene veld is met geen pen, zelfs met nog geen tien pennen, te beschrijven. Onze kampioenen waren niet meer terug te vinden in de juichende massa.

Ons tweede twaalftal had 's morgens reeds het goede voorbeeld gegeven door het kampioenschap te behalen. 23 mei 1965 werd door deze feiten voor onze vereniging wel een unieke en zeer heuglijke dag.

Voor de derde keer komt DOS uit in de hoofdklasse, terwijl DOS 2 het in de oostelijke eerste klasse moet zien te klaren. Na het vertrek van Annie

Waarover spraken zij die twee daar op de bank? Links penningmeester J. Hartman en rechts voorzitter E. de Man

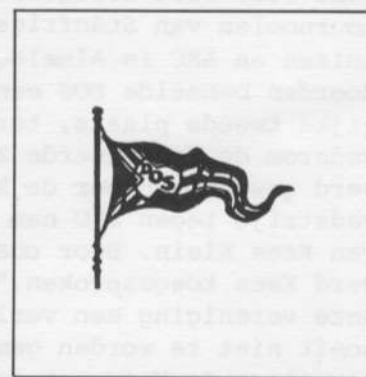
en Jan Vos naar Afrika en het inbrengen van de jeugd in het tweede is een ieder ervan overtuigd, dat het seizoen 1965-1966 loodzwaar zal worden. Tot aan de winterstop behaalt DOS geen enkele overwinning, terwijl het tweede met enkele verrassende uitslagen uit de bus komt. Gelijk tegen Steeds Hoger 1 (2-2), SOS 1 (3-3) en winst (5-3) tegen Onder Ons 1 waren toch uitstekende resultaten.

Ter gelegenheid van het 55-jarig bestaan werd op zaterdag, 23 oktober in restaurant De Vluchte het blijspel gespeeld "In aan andere wereld" van John Blaaser Sr. en Jr. Een stampvolle zaal, een prima toneelstuk, huldiging van vele jubilarissen, de trekking van een grote loterij en tot slot een gezellig dansje, dat waren de ingrediënten voor deze gezellige avond.

De DOS-jeugd deed het dit jaar uit-

Het Overijssels team dat in 1964 met 5-5 gelijk speelde tegen Gelderland. Achterste rij: E. Onsmann, M. de Bruin, J. Berfelo, J. Wemmenhoven, K. Klein en H. Korsen. Zittend de dames: G. van Lier, M. Reudink, W. Korsen, G. Kolk, A. Scholten en A. Schukink

stekend. 23 april werden de junioren, onder leiding van Kees Klein, kampioen door een monsterscore 21-0 tegen Achilles en of dit nog niet genoeg was, behaalde adspiranten A met de drie "Kleintjes" Arend, Jan en Harrie ook de titel.

DOS 1 behaalde eindelijk op 1 mei haar eerste overwinning uit tegen ZKC (6-2) En door overwinningen op Rohda en Blauw Wit bestond er voor de eerstelingen zelfs nog een piepklein kansje degradatie te ontlopen. Toen kwam de fatale wedstrijd uit tegen Deetos, gevolgd - een dag later - tegen dezelfde tegenstander. Beide wedstrijden gingen verloren en DOS was wederom gedegradeerd.

Nadat in het verleden mevrouw A. Koers-Reys en G. Berfelo het oranje shirt mochten aantrekken, kreeg nu Ali Scholten de eer om in het nationale twaalftal te spelen in de uitwedstrijd tegen Engeland. Eveneens werd zij twee keer als reserve gekozen tegen België.

Onze junioren deden het uitstekend door het oostelijke kampioenschap te behalen. De beslissende wedstrijd tegen 't Overschotje werd met 5-1 gewonnen door doelpunten van J. Hartman, O. Kappers, M. Prinsen en H. Baas 2x.

Helaas viel deze jeugdige ploeg niet in de prijzen tijdens de Nederlandse kampioenschappen in Amersfoort. Ploegen als Rohda, PSV en Ons Eiber-

nest bleken te sterk voor onze jeugdigen.

Aan de competitie 1966-1967 werd deelgenomen met 6 senioren, 2 junioren 5 adspiranten en 2 pupillen teams. Het eerste begon niet al te best in de nieuwe overgangsklasse. Het tweede echter verraste vriend en vijand door Steeds Hooger met 6-4 naar huis te sturen. Hoe was dit mogelijk zullen velen zich nu afvragen).

De nieuwe kantine werd zaterdag, 1 oktober officieel geopend. Vele leden en oud-leden lieten zich die middag niet onbetuigd en ontroerd bekeken ze ons nieuwe home, dat er inderdaad fantastisch uitzag.

De prestaties op het groene veld waren dit seizoen maar zeer magertjes. Alleen onze junioren behaalden het kampioenschap.

Als voorbereiding op de competitie 1967-1968 nam het eerste deel aan het tournooi van het Almelose AKC. Door overwinningen op Nääs, Rigtersbleek, HKC en een gelijkspel tegen AKC kwam DOS in het bezit van de Zilveren Bal. In de competitie waren de verrichtingen van onze ploegen niet zo succesvol. Slechts twee adspiranten-ploegen behaalden het kampioenschap. Verheugend was echter wel, dat in de oostelijke jeugdploeg maar liefst zeven DOS-spelers werden gekozen. te weten Anneke, Ingrid, Sietze, Bert Berfelo, Albert, Gerard en Henny. Na 21 jaar de voorzittersshamer te

hebben gehanteerd, besloot H. Vije er nu een punt achter te zetten. Voor zijn vele verdiensten werd hij benoemd tot ere-voorzitter. Als opvolger werd gekozen H. Nijsink.

Voor het begin van de competitie 1968-1969 werd deelgenomen aan de tournooien van Stânfries in Roordahuizen en AKC in Almelo. In het hoge Noorden behaalde DOS een verdienstelijke tweede plaats, terwijl bij AKC wederom de felbegeerde Zilveren Bal werd gewonnen. Voor de competitiewedstrijd tegen ZKC nam DOS afscheid van Kees Klein. Door coach H. Berfelo werd Kees toegesproken. "Dat dit voor onze vereniging een verlies is, behoeft niet te worden gememoreerd. Jarenlang is Kees een der steunpilaren van ons eerste geweest en wat zijn korfbalcapaciteiten betreft, is het verscheiden van hem een verlies voor de korfbalsport", aldus de spreker. En daar Gerrie en Joop Scharft ook nog naar Roden vertrokken, was overduidelijk dat DOS een heel moeilijk seizoen zou krijgen. Door een van de laatste wedstrijden uit tegen Wordt Kwiek te winnen gelukt het DOS om niet te degraderen.

Onder leiding van K. Klein begon in 1969-1970 de selectie met een tournoi bij DKC Delft voor senioren en junioren. Aan de competitie nam DOS deel met 4 senioren, 2 junioren, 4 adspiranten en 2 pupillen ploegen. DOS 1 begon de competitie tegen oud-hoofdklasser Samos en behaalde een 9-5 overwinning, terwijl DOS 2 het Overschotje 1 met maar liefst 8-3

Opening nieuwe kantine in 1966.

16 maart 1973 DOS-Rigtersbleek. G. Blokhuis scoort in deze plaatselijke derby, M. Michiels wacht gespannen af.

naar huis stuurde. Ook de junioren lieten van zich horen door met 20-0 te winnen van Steeds Hoger. Voor de aanvang van het zaalgebeuren stond DOS 1 op de een na laatste plaats, DOS 2 stond met vijf punten voorsprong fier aan de kop, terwijl ook de veteranenploeg met 18 uit 9 de lijst aanvoerde. Aan het eind van de competitie degradeerde het eerste naar de eerste klasse. Gelukkig wist het tweede te promoveren en ook DOS 4 behaalde door een 7-3 overwinning op AKC het kampioenschap. In deze veteranenploeg speelden toen ook al mee Jansje Leeflang en Jan Holter, die nu ook nog wekelijks hun partijtje spelen. 1970-1971: de dagbladen maken melding van de overschrijving van twee bekende kofballers naar Luto. Het zo trotse amateurisme begint te wankelen. Duidelijk wordt gesproken over ronse-larij en de KNKB zal een diepgaand onderzoek instellen. De DOS-jeugd ploegen begonnen de kom-petitie wel heel erg slecht. Juni-oren A verloor met 21-0 van Steeds

Hoger, adspiranten B met 5-0 van AKC en adspiranten C met 6-0 van Nääs. Op 3 oktober werd in de Twentsche Schouwburg een diner-dansant gehouden ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan. Tijdens de receptie werden twee bestuursleden onderscheiden, te weten Mini Hartman, ereteken KNKB afd. Overijssel en H. Vije drager ereteken K.N.K.B.

De grote feestavond vond plaats op 24 oktober met het orkest Freddy Golden, Rita Corita, Peter Oran en Bueno de Mesquito.

Over de veldprestaties valt weinig te memoreren. Alleen DOS 4 wist het kampioenschap te behalen door een 10-6 overwinning op Groen Zwart 2. Ook behaalde zij door een overwinning op UNI het kampioenschap van Overijssel. Voor dit succes zorgden: de dames M. Brouwer, M. Hartman, T. Klein, J. Leeftang, G. Bolster, A. Vos en de heren H. Bijkerk, F. Hartman, J. Holter, K. Klein, J. Vos en J. Schultz.

Aan de competitie 1971-1972 nam DOS deel met 4 senioren, 1 junioren, 3 adspiranten en 2 pupillenploegen. De ploegen speelden met wisselend succes. Alleen DOS 2 liet leuke resultaten zien in de reserve-hoofdklasse. Voor deze successen waren verantwoordelijk: de dames A. Berfelo, G. Berfelo, T.v.d. Graaf, O. Kappers, M. Michiels en L. Hendriks en de heren G. Klein, W. Smit, J. Bos, J. Wemmenhoven, B. Zweers en W. Berfelo.

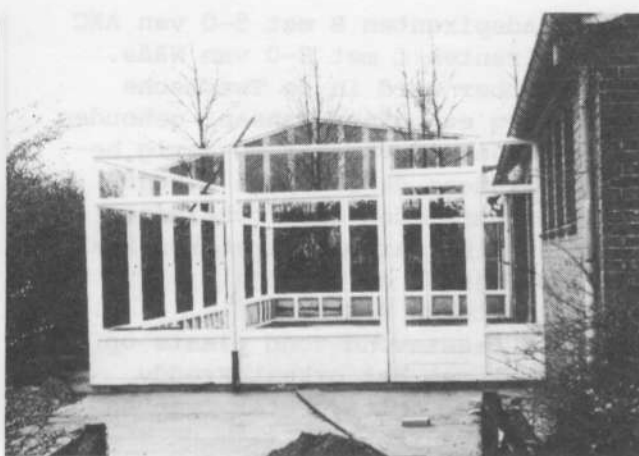
Onze fraaie kantine kreeg diverse keren nachtelijk bezoek en tot overmaat van ramp kregen wij op 16 mei ook nog brand. Gelukkig bleef door snel optreden de schade beperkt. De competitie begon met een bezoek dat Eindhoven en Oost Arnhem ons brachten in 1972-1973. De Arnhemmers werden winnaar op het uitstekend door ons georganiseerde tournooi. De resultaten van DOS 1 bleven ver beneden peil en degradatie uit de overgangsklasse A was dan ook onver-

DOS kampioen seizoen 1970-1971.

Achterste rij v.l.n.r. Kees Klein (trainer), Gerrit Lageveen, Sietze Klein, Bert Berfelo, Arend Klein, Gerard Blokhuis en Arnoud Michels.

Zittend de dames: Olga Kappers, Gea Berfelo, I. Schukink, Ali Nijenhuis-Scholten, Anneke Klein en Grietje Grebel.

Aanbouw kantine

middelrijk. In de eerste klasse zal DOS nu spelen met alle oostelijke ploegen. Het contact met noordelijke en westelijke clubs is verbroken. Voor een opmerkelijke prestatie zorgde echter DOS 3 door een beslissingswedstrijd in Zutphen tegen Oost Arnhem met 12-9 te winnen. Zij behaalden na lange tijd weer eens een kampioenschap.

Voor de selectie van het Nederlandse jeugdteam werden op 28 april selectie wedstrijden gespeeld te Bunnik. Van DOS-zijde waren van de partij Marjo Michiels en Bert Sanders. Zaterdag 5 mei werd in Nijverdal - terrein NKC - de wedstrijd om het kampioenschap van Overijssel gespeeld tussen DOS 4 en Oranje Zwart 2. Na een 1-0 ruststand - strafworp K. Klein - werd de einduitslag 1-1. Strafworpen moesten de beslissing brengen. Oranje Zwart beet de spits af en door de harde wind - lees storm - schoten zij alle twaalf strafworpen naast. Nu was het onze beurt. Herma te Nijenhuis nam plaats op de strafworpstip en raak.

DOS 4 mocht nu in Geldrop spelen om het kampioenschap van Nederland tegen Tjoba, Groen Geel, De Spartaan, Rohda en uit noord DOS (Kerkeveer). Vol trots konden wij na afloop de prijs in ontvangst nemen. Kampioen van Nederland.

Het seizoen 1973-1974 was wel een zeer bijzonder jaar. Allereerst moesten in het begin van het seizoen een aantal weken lang alle velden worden afgekeurd en wel om een onge-

kende reden, nl. droogte. Daarnaast had de energie-crisis, met het daaruit voortvloeiende rijverbod, ook invloed op de competitie. Men kon uitsluitend gebruik maken van het openbaar vervoer en dat gaf nog wel eens problemen.

In de veldcompetitie spande DOS 3 dit jaar de kroon. Deze ploeg wist beslag te leggen op het kampioenschap van haar afdeling en dat was een niet geringe prestatie. Ons vlaggeschip - dit jaar voor het eerst onder leiding van J. Schultz - moest de eer laten aan AKC, dat met twee punten voorsprong op onze ploeg de promotie naar de overgangsklasse bewerkstelligde. Hoewel wij tegen de Almelse ploeg maar liefst drie punten behaalden, moesten wij toch, door ongelukkig verlies van enkele punten in de eerste competitie-helft, aan deze ploeg voorrang verlenen. Onze jeugdleden lieten zich dit jaar ook eens van een andere zijde zien. Zo liep een groep van 41 Dossers mee in de jaarlijkse avondvierdaagse en ieder wist de medaille te behalen.

In het jaar 1974-1975 nam E. de Man de voorzittershamer over van H. Berfelo en kreeg onze DOS-editie na vele, vele jaren eindelijk weer eens een keurig jasje aangemeten. Het ledental bleef ver beneden peil. Hadden wij in de zestiger jaren nog ruim over de tweehonderd leden, nu daalde dit aantal tot 175. Door dit schrijnende aantal konden wij maar

Tijdens het onderlinge toernooi in 1976 draafde voor het eerst de oude hoofdklasse-ploeg weer op.

met 3 seniorenploegen, 1 junioren-ploeg, 3 adspirantenploegen en 1 pupillenploegje aan de competitie deelnemen.

DOS 1 beëindigde de competitie met een prima derde plaats achter kampioen SOS en Oost Arnhem. Voor een klein lichtpuntje zorgden de junioren. In een beslissingswedstrijd tegen Wesselerbrink werd met een klein verschil (6-5) verloren.

De competitie 1975-1976 werd gestart met de wedstrijd DOS 1 tegen de oud-hoofdklasse-ploeg. Ondanks de vele goede bedoelingen wisten de oudjes deze wedstrijd niet in winst om te zetten. Als trainer fungeerde de heer Oversteegen en dat resulteerde onmiddellijk in succes. Door een 9-4 overwinning op ZKC behaalde DOS het kampioenschap, terwijl DOS 3 dit goede voorbeeld volgde.

Zondag, 9 mei speelde DOS 1 een beslissingswedstrijd tegen Oost Arnhem op het terrein van Rapiditas en ook deze wedstrijd werd in winst omgezet. (6-5). DOS was in ieder geval gepromoveerd. Nu moest er nog een wedstrijd worden gespeeld en bij winst kon men nog een klasse hoger spelen. Helaas, tegen de westelijke kampioen DKOD werd met 12-7 verloren.

Voor het eerst in de geschiedenis bracht een groep DOS-leden een bezoek aan Londen. Deze in 1976-1977 gehouden trip was een grandioos succes. De driedaagse trip werd besloten met een wedstrijd tegen Mitcham en deze werd met 3-4 gewon-

nen. Een driekamp tussen de ploegen van Ready, Samos en DOS werd een bijzonder spannende aangelegenheid met als uiteindelijke winnaar DOS. Ook in de competitie waren de resultaten bepaald niet slecht te noemen, al behaalde bij de senioren geen enkele ploeg het kampioenschap. DOS 2 mocht hier echter heel eventjes aan ruiken, maar jammerlijk werd de beslissingswedstrijd tegen ZKC 2 met 5-4 verloren. Bij de jeugd werden de adspiranten A3 kampioen.

De senioren-afdeling werd in het seizoen 1977-1978 uitgebreid met een team bestaande uit recreanten. Achilles drukte de ploeg meteen met de neus op de feiten gezien de 20-1 nederlaag. Zaterdag, 24 september behaalde DOS 4 echter haar eerste competitie-punt in de wedstrijd tegen WIK. Doelpuntenmakers: W. van Someren en M. Schultz 2x.

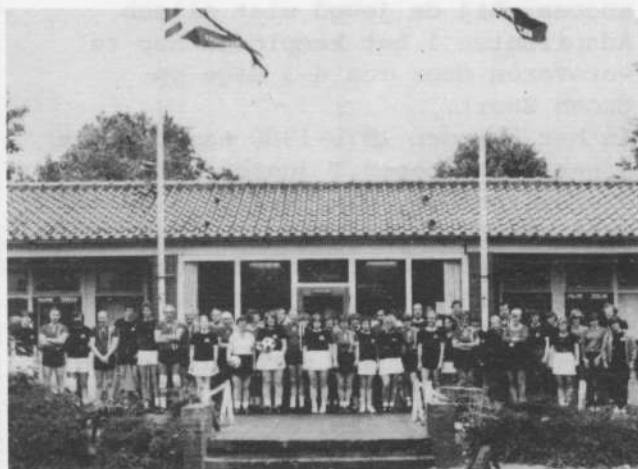
Twee jeugdige Dossers vertrokken 5 november naar Spanje voor het spelen van een interland tegen Spanje. Hilde Schukink en Willy Diever waren de uitverkorenen.

In de promotieklasse C moest DOS wederom knokken om degradatie te ontlopen. Met nog één wedstrijd was de stand onderaan als volgt:

NIC 17-15, Nääs 17-14, Sparta 17-14, WWMD 17-13, DOS 17-13.

De wedstrijden op 21 mei moesten de beslissing brengen en DOS maakte de verre reis naar Sparta Wartena. Deze belangrijke wedstrijd werd door DOS

In 1981 bracht het Engelse Pegasus een bezoek aan DOS. Hier beide ploegen verenigd voor de kantine.

met 6-5 gewonnen en mede door het verlies van andere degradatie-kandidaten bleef DOS in de promotieklasse en moesten Nääs en Sparta een stapje terug doen.

Zaterdag, 9 september 1978 werd geheel DOS getroffen door het overlijden van Henny Berfelo. Op 68-jarige leeftijd werd, na een meer dan 50-jarig lidmaatschap van onze vereniging, de man die in ons rijke bestaan de meeste betekenis voor ons heeft gehad aan zijn grote liefde, zijn DOS, ontruikt. Wat Henny Berfelo voor DOS betekende wordt het best gekenschetst in de alom bij ons opgeld doende uitdrukking: DOS was Henny Berfelo en Henny Berfelo was DOS.

Onze ploegen speelden met wisselend succes. Bij de jeugd wist alleen Adspiranten 1 het kampioenschap te veroveren door een 4-3 zege op Groen Zwart.

In het seizoen 1979-1980 nam DOS met 5 seniorenploegen, 1 juniorenploeg, 2 adspiranten- en 2 pupillenploegen deel aan de competitie.

Alleen onze junioren werden door een 4-1 overwinning op HKC kampioen. Toch was het een feestelijk jaar voor DOS. Op 16 februari werd onze geheel verbouwde kantine heropend en kreeg als naam : Anno '80. Eveneens werden maar eventjes 2000 loten verkocht

en dat leverde een aanzienlijk geldbedrag op.

Ter voorbereiding op het seizoen 1980-1981 hield DOS op 31 augustus een internationaal toernooi met Pegasus (Londen), HKV, 't Overschotje Nääs, Rigtersbleek en DOS. Onze oud-hoofdklasseploeg versloeg Pegasus met maar liefst 7-1.

Ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan werden vele festiviteiten georganiseerd.

De jeugd vertrok naar Slagharen, terwijl in de Schouwburg voor leden en niet-leden de Wierdense Revue optrad. Het feest werd besloten met een receptie en een grote feestavond in Restaurant De Vluchte.

5 januari kreeg DOS er een heel bijzonder lid bij en wel Apelien, die direkt kon meetrainen bij Pupillen 2. Wat nog veel plezieriger was, was het feit dat wij ook nu nog steeds met grote voldoening de verslagen van Apelien wekelijks kunnen lezen in ons blad.

Bij de senioren werden twee ploegen kampioen, te weten DOS 4 en 5.

Ook de jeugd bleef niet achter en daar zorgde adspiranten 3 voor.

DOS 4 besloot het seizoen met een toernooi in Duitsland. Verder speelden enkele Nederlandse, Duitse en Luxemburgse ploegen mee. Een eervolle tweede plaats werd door de onzen behaald.

DOS 4 kampioen 1981.

Achterste rij: A. Nijenhuis, K. Groot, H. de Keizer, B. Schouwink, B. Huismán, E. de Man, B. Berfelo en J. Holter. Zittend de dames: H. Schultz, K. Dorman, M. Wesselink, I. Hamer, J. Leeftang, A. Vos en A. Nijenhuis.

Onze jeugd bijeen op het DOS-veld om een balletje te gooien. Als je heel goed kijkt zie je nog enkele huidige eerste twaalfstal-spelers.

Het seizoen 1981-1982 werd een jaar waarin bijna geen nieuws viel te bespeuren.

Onze ploegen draaiden redelijk mee, alleen werden er geen topsuccessen behaald. Voor het enige nieuws zorgde echter voorzitter De Man, die op de jaarvergadering de Hybo-plaquette uitreikte aan Jannie Hartman voor haar vele verdiensten voor DOS.

Met 3 pupillen-ploegen werd de competitie 1982-1983 ingezet. Een ongekende weelde voor DOS. Na diverse nederlagen kwam voor Pupillen 3 het eerste puntje binnen tegen Groen Zwart. Deze eerste treffer werd gescoord door P. Hartman.

Een gevoelig verlies was het feit, dat DOS 1 degradeerde uit de promotieklasse na verlies tegen Die Haghe.

In 1983 werd afscheid genomen van de familie Huisman. Samen met Ben bekijken Jansje, Corrie en Rikie het fraaie geschenk door DOS aangeboden.

Met Pasen werd nog een tournooi georganiseerd, waaraan deelnamen: DOW, Asko, De Eibers, Oldensaelse, Castrop Rauxel en Olympia. De club van Alberta Walsh, DOW en Olympia, werden de winnaars.

In het seizoen 1983-1984 werd afscheid genomen van de familie Huisman, die zijn geluk ging beproeven in Australië. Voor de vele verdiensten van Ben werd hem een afscheidswedstrijd aangeboden. De Oude Glorie won het treffen tegen het Kangeroe-team met 8-4.

Zaterdag 17 september scoorde M. Smit binnen 10 seconden 1-0 voor Pupillen 2. Deze stand bleef gehandhaafd tot het einde en een reuze taart voor de hele ploeg was de beloning. Of dit snelle doelpunt ook in het bekende recordboek is terecht gekomen, is nu nog niet bekend.

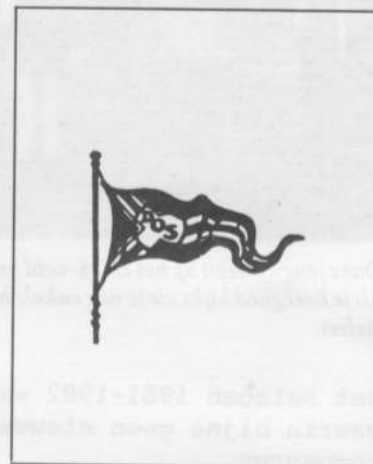
Het jubileumjaar 1984-1985 begon DOS

Voor het eerst speelt DOS nu met shirtreklame, maar in 1983 werd dit fraaie bord reeds geplaatst op ons terrein.

April 1981 DOS-adspiranten kampioen. Achterste rij: H. Weernink, K. de Vries, E. te Peze, M. Vos, J. ter Hofte, W. Hummel en A. de Moor. Geknielt: A. Hagting, J. Berfelo, Y. Brunen, E. Lok, C. Bloemendaal en B. Leuwerink.

met 5 seniorenploegen, 1 junioren-ploeg, 2 adspirantenploegen en 3 pupillenploegjes.

Het eerste succes werd behaald door DOS1, dat met maar liefst 24-3 het nederlaag-tournooi won van Ons Clubje. Dit fraaie resultaat leverde drie wedstrijdballen op.

H. Bönhke startte een actie om de benodigde f. 8000,-- bijeen te krijgen voor nieuwe lichtmasten. Binnen zeer korte tijd lukte dit en op 15 maart kon een ieder getuige zijn van een werkelijk schitterende verlichting.

Voor de zoveelste keer wist alleen de veteranenploeg het kampioenschap te behalen en dat feit werd dan ook uitbundig gevierd.

Twee prominente korfballers namen afscheid van het wedstrijdgebeuren in het eerste en wel Gerard Blokhuis en Henny Baas. Tegen Keizer Karel werd op 12 mei afscheid genomen en woensdag 29 mei kregen beiden een afscheidswedstrijd aangeboden. Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan werd op 1 en 2 juni een gigantisch 12 Provinciën-tournooi georganiseerd. PSV werd winnaar met de jeugdige DOS-ploeg als goede tweede.

Vers ligt ook nog in het geheugen de grote vierkamp tussen de hoofd-klasse-ploegen Samos en SCO, alsmede het Belgische Sikopi en DOS. De

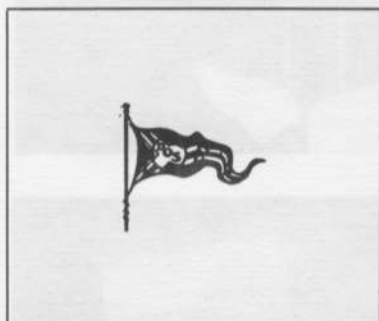
noordelijke ploeg toonde zich hier duidelijk de sterkste. Het veldgebeuren werd besloten met een vierkamp voor de jeugd en een veteranen-tournooi.

1 januari 1985 werd een grandioos vuurwerk afgestoken en werden de jubileumfestiviteiten ingezet.

21 kampioenschappen veldkorfbal

Seizoen	Kampioen afd. Overijssel	Kampioen afd. Gelderland	Oostelijk kampioen
1916-1917	DOS	-	-
1919-1920	DOS	Onder Ons	DOS
1920-1921	DOS	-	DOS
1921-1922	DOS	Quick	DOS
1922-1923	DOS	Philips	DOS
1923-1924	DOS	EKCA	DOS
1924-1925	DOS	EKCA	EKCA
1929-1930	DOS	EKCA	DOS
1931-1932	DOS	Onder Ons	DOS
1932-1933	DOS	EKCA	DOS
1933-1934	DOS	EKCA	DOS
1934-1935	DOS	ZKC	DOS
1935-1936	DOS	Hellas	DOS
1936-1937	DOS	't Overschotje	DOS
1941-1942	DOS	-	-
1942-1943	DOS	-	-
1960-1961	DOS promoveert van de eerste klasse naar de hoofdklasse.		
1962-1963	DOS promoveert van de eerste klasse naar de hoofdklasse.		
1964-1965	DOS promoveert van de overgangsklasse naar de hoofdklasse		
1970-1971	DOS promoveert van de eerste klasse naar de overgangsklasse.		
1975-1976	DOS promoveert van de eerste klasse naar de promotieklasse.		

1965 DOS kampioen. Achterste rij:
 H. Berfelo, G. van 't Hart, J. Vos, J.
 Berfelo, J. Verbeek, B. Huisman, K.
 Klein en J. Wemmenhoven. Zittend:
 R. v.d. Graaf, G. Kolk, A. Schuk-
 kink, G. Grebel, A. Scholten en J.
 Krabshuis.

10 jaar DOS-jeugdkamp

Dat onze jeugdcommissie niet alleen prestaties, maar ook veel plezier belangrijk vindt, zal bij een ieder wel bekend zijn.

Nevenactiviteiten nemen dan ook al vele jaren een groot deel van onze werkzaamheden in beslag.

Een van deze nevenactiviteiten is het jaarlijkse D.O.S.-Jeugdkamp voor adspiranten en pupillen.

In 1976 begon het met een uitstapje en het groeide uit tot een niet meer weg te denken evenement met een wekenlange voorbereiding.

Accommodatie reserveren, vervoer regelen, deelnamegeld innen, spelletjes bedenken en voorbereiden, boodschappenlijsten maken, enz. enz.

10 JAAR D.O.S.-JEUGDKAMP, dat betekent o.a.:

500 broden, 800 broodjes, 1000 eieren, 200 liter soep, 2000 pannenkoeken, 50 pakken toiletpapier en 1000 knakworsten.

En niet te vergeten natuurlijk enorm veel plezier voor kinderen en leiding.

Of net nu op een kampeerboerderij in de Lutte, Losser, Markelo, Dene-kamp, Noorddijk, Ommen of Ootmarsum was, drie dolle dagen vol plezier werden het!

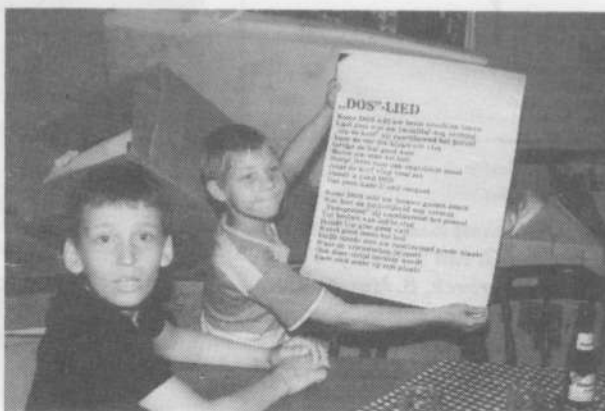
Dat het altijd prima beviel, blijkt wel uit het feit, dat pupillen en adspiranten die menig keer zijn meegeweest, nu inmiddels de rol van leider of leidster op zich hebben genomen en op hun beurt zich voor de huidige jeugd inzetten.

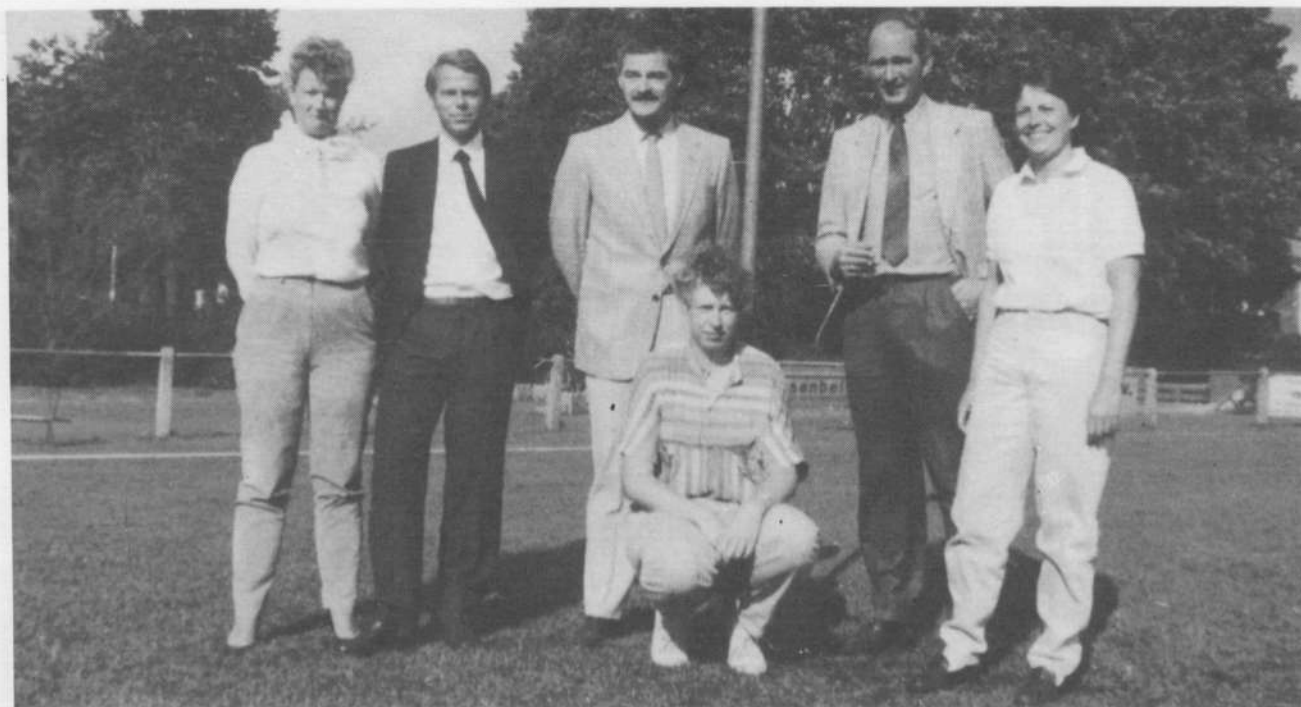
Het zal dan ook beslist niet bij deze tien jaren blijven en de plannen en reserveringen voor 1986 liggen al weer klaar.

Met een woord van dank aan al die vele Dossers, die al die vele Dos-sertjes enorm veel plezier hebben gebracht, wil ik dan ook deze terugblik-10 JAAR D.O.S.-JEUGDKAMP-besluiten.

BERT SANDERS

namens jeugdcie. D.O.S.

Bestuur 1985: Staand A. Walsb-Rinkema, G. Blokhuis, E. de Man, J. Hartman, O. Baas-Kappers. Zittend: J. Bastiaans. W. Berfelo ontbreekt op deze foto.

Jugdbestuur 1985: Van achter naar voren: B. Sanders, W. Hesselink, I. Leeftang, J. Verreijt en J. Bastiaans.

Jubileumcommissie ter gelegenheid 75-jarig bestaan. Achter de tafel: J. Hartman, G. Blokhuis, E. de Man en A. Nijenhuis. Zittend v.l.n.r. R. Pieters, E. Fikkert-Buursink, H. Vije en M. Hartman-Zweers.

DOS I gefotografeerd, waar het eens begon in de Stadsweide, bij de huidige Hogere Textielschool. Heren: H. Bohnke, J. Berfelo, E. Ronitz, R. Klootsema, P. Pothast, G. Blokhuis, W. Hesselink, H. Baas en K. Groot.
Dames: I. Bouwhuis, S. Zissie, I. Leeftang, M. Michiels, A. Sanders, A. Ebbing, Y. Duursma en M. Koetsier.

Van micro- tot zaalkorfbal

5 KAMPPIOENSCHAPPEN ZAALKORFBAL

1963-1964 DOS
 1964-1965 DOS
 1966-1967 DOS kampioen overgangsklasse
 1978-1979 DOS kampioen eerste klasse
 1980-1981 DOS kampioen eerste klasse

Het vroegere micro-korfbal - thans zaalkorfbal - heeft zich de laatste jaren razendsnel ontwikkeld en is bij het talrijke publiek bijzonder populair.

Toen dan ook in het seizoen 1969-1970 een officiële competitie werd ingesteld kon het zaalkorfbal eigenlijk niet meer stuk. Het werd een volwaardige sport met al zijn aantrekkelijke aspecten te vergelijken met basketball of handbal.

De eerste proefwedstrijd werd gespeeld op 15 november 1952, meer dan 30 jaar geleden dus, toen de acht-tallen van Ons Eibernest en HKV tegenover elkaar stonden in de Haagse Houtrusthallen. Het initiatief was uitgegaan van prof. dr. ir. J.P. Mazure, die in maart van dat jaar op de Bondsraad met de suggestie was gekomen.

Op 7 november 1957 werd zaalkorfbal officieel opgenomen in de statuten van (toen nog) de KNKB.

Onze vereniging maakte om precies te zijn 2 februari 1958 in de Markthallen te Doetinchem kennis met zaalkorfbal. DOS kwam als winnaar naar voren en dat betekende dat een week later mocht worden deelgenomen aan de kampioenschappen van Nederland te Utrecht. Onze hoop om tegen westelijke clubs te spelen is daar in vervulling gegaan. Resultaten werden hier echter niet behaald, alleen werd tegen Groen-Geel met 3-3 gelijk gespeeld. Het voornaamste voor DOS was dat men weer heel wat opgestoken had van de westerse verenigingen en daar ging het om. Toch was het natuurlijk allemaal erg primitief en dat kwam ook doordat er bijna geen sporthallen waren, men moest wennen aan het spelen met 8 spelers en spelen in de zaal wel iets anders was dan spelen buiten op het gras.

Enschede bleef tot 14 april 1962 verstoken van zaalkorfbal. Op deze heuglijke dag werden de Twentehallen geopend met een demonstratiewedstrijd tussen een Enschedees achttal en de kampioen van Nederland Ons Eibernest. Mej. G. Kolk en K. Klein mochten voor het Enschedese team de kleuren van DOS verdedigen.

In 1963 werd een competitie weliswaar in toernooivorm, gespeeld tussen Rigtersbleek, DOS, HKC, AKC en Nääs.

Deze wedstrijden werden hoofdzakelijk gespeeld in de oergezellige Twentehallen bij de TET-garage. Rigtersbleek werd de eerste winnaar met DOS als goede tweede.

Zondag 19 januari 1964 werden in de Gemeentelijke Spelzaal aan de Boddenkampstraat de Overijsselse kampioenschappen micro georganiseerd met als trotse winnaar DOS. Eindstand:

DOS	4	3	1	0	7	15-4
Rigtersbleek	4	2	1	1	5	12-10
HKC	4	1	1	2	3	11-14
Nääs	4	0	1	3	1	6-16

Dit kampioenschap gaf DOS het recht om mee te doen aan de Nederlandse kampioenschappen op 16 februari. Het eerste team moest aantreden tegen Het Zuiden, Luto en Emmen, terwijl de junioren speelden tegen Ons Eibernest, Blauw Wit en Emmen. Het eerste wist alleen te winnen van Emmen 4-2, maar kreeg nipte nederlagen te slikken tegen de westelijke clubs. DOS-junioren deed het beter en behaalde twee overwinningen en evenzovele nederlagen.

Hengelo kreeg nu de eer om het Overijssels kampioenschap te organiseren en wel op 17 januari 1965. Van de vijf gespeelde wedstrijden werden er vier gewonnen, nl. van AKC, Groen Zwart, Nääs en Rigtersbleek, verlies werd geleden tegen HKC. Aangezien DOS een beter doelgemiddelde had verkregen dan AKC mocht DOS wederom meespelen om het kampioenschap van Nederland.

Eerst werd echter nog deelgenomen aan een toernooi van NIC in Groningen 23 en 24 januari speelde DOS tegen Rohda, ZKC en NIC en alleen tegen ZKC werd gelijk gespeeld, 5-5. In de

strijd om de vijfde plaats weet DOS echter te winnen met 10-4 van een Groninger-combinatie.

Zaterdag 6 februari werd in Sporthal Diekman een micro-demonstratie-wedstrijd gehouden met als deelnemende ploegen Enschede A en B, Ons Eibernest en een zaterdagachtstal.

Enschede A dat tegen Ons Eibernest zal spelen is als volgt samengesteld:

Aanval: Gerrie Kolk, Ali Scholten, Kees Klein en Eddy Onsmen (R'bleek)

Verdediging: Jannie Bloemsma en Martin de Bruin (R'bleek), Betty Brinkman en Dolf Grote (Nääs).

Enschede B aanval: Fienneke Fröhlich en Jan Sminck (Nääs), Mieke Mendes en Hans Korsen (R'bleek)

Verdediging: Riki van de Graaf, Anni Schukking, Jan Vos en Ben Huisman allen DOS.

Zondag 14 februari vertrekt DOS naar de Sporthal Zuid om te strijden om het landskampioenschap. Tegen Deetos, NIC en Luto werden door de onzen nederlagen geleden. DOS-junioren bestaande uit Gea Berfelo, Grietje Grebel, Dinie van de Voort, Ingrid Straatman, Bert Berfelo, Hans Berfelo, Sietse Klein en Toetie Wang, moest aantreden tegen Blauw Wit, Amersfoort en Wordt Kwiek. De jeugd weet echter één wedstrijd te winnen en wel tegen Amersfoort 5-2.

Ondanks het feit dat DOS op het veld in de Hoofdklasse speelt kon men in 1967 niet de titel veroveren. Men wist alle wedstrijden te winnen totdat de beslissende wedstrijd moest worden gespeeld tegen Nääs. Deze werd met klein verschil, 3-4 verloren. DOS speelde in de volgende samenstelling: Riki, Truus, Gerrie, Ali, Jannie en Grietje. Jan, Kees, Bert, Sietse, Ben en Johan.

Zoals wij hebben kunnen vaststellen speelde DOS dus tot 1967 een dominerende rol tijdens het zaalgebeuren met als hoogtepunten drie kampioenschappen.

Tot 1979 moest de DOS-aanhang wachten eer er wederom een titel kon worden bijgeschreven. De blauw-witten eindigden voor EKCA op de eerste plaats met 17 punten uit 12 wedstrijden.

Maar wat was het een spannend slot. Een week voor de beslissende wedstrijd

tegen Rheko werd eerst nog met 7-6 verloren van EKCA. Met de bus vol supporters werd de reis naar Arnhem ondernomen. De jeugd was die dag met toeters en ratels uitgerust om het eerste naar het kampioenschap te schreeuwen.

Binnen een kwartier keken de onzen tegen een 4-0 achterstand aan. Ook een goed genomen strafworp van G. Blokhuis kon de rust niet in de ploeg brengen. De Arnhemmers tilden de stand naar 5-1, maar vlak voor de thee werd de stand iets dragelijker 5-2. EKCA liep na de rust zelfs nog verder weg. De toeters en bellen zwegen. Zelfs de luidruchtigste aanhangers werden wit om de neus. Toch kwamen wij door een enorme inspanning terug tot 6-4.

W. Diever maakte plaats voor A. de Moor en alsof Appi het geluk meenam scoorde hij direct 6-5. Nog 10 minuten te spelen, zou het toch nog lukken. Neen, dit keer niet. 't Is gebeurd, EKCA won verdiend met 7-6. Uithuilen en opnieuw beginnen was het parool. Een week later, zaterdag 24 februari 1979, werd door ons vlaggeschip geschiedenis geschreven; wat de voorgaande 5 jaren niet lukte, gebeurde nu wel namelijk promotie naar de overgangsklasse. Met overduidelijke cijfers werd Rheko te kennen gegeven dat wij nu geen pardon meer kenden.

Adspiranten A. kampioen in 1975. Achterste rij: O. Baas, W. Hesselink, J. Pit, P. Pothast, B. Sanders, E. Ronitz, R. Kloppenburg.

Gekniel: G. v. Honk, M. Bijker, N. Schuring, I. Gerritsen, S. Zissie en I. Leeftang.

Zaal-kampioen in 1979. Achterste rij: G. Teussink, W. Diever, G. Blokhuis, G. Klein, A. de Moor, B. Sanders en trainer K. Klein.

Geknielde dames: M. Michiels, A. Ebbing-Klein, A. Sanders-Berfelo, I. Berfelo-Straatman, M. van Lier en S. Zissie.

Gierden een week geleden de zenuwen nog door de keel, ditmaal werd het laatste struikelblok zonder al te veel problemen overwonnen.

Na een minuut spelen was het Ardi, die ons voor het eerst liet juichen 1-0. Dit was van korte duur, daar Rheko al snel 1-1 scoorde. Willy, die zoals later zou blijken, goed op schot was, maakte er 2-1 van, doch ook dit werd teniet gedaan door dat Rheko 2-2 liet aantekenen. Door twee doelpunten van Gerard namen we een voorsprong van 4-2, die na de vakverwisseling door Willy tot 5-2 vergroot werd. Rheko kon iets terug doen door 5-3 in te schieten, maar nu was het Gezienus die raak schoot, 6-3. Bij deze stand ging het even minder goed en direkt profiteerde Rheko daarvan, waardoor ze de stand op 6-6 konden brengen.

We zagen het gevaar aankomen en de machine begon weer te draaien. Voor dat de rust aanbrak, konden we de stand veranderen in een 9-6 voorsprong, waarvoor Gerard en Willy verantwoordelijk waren.

De eindstand werd uiteindelijk 17-10 in ons voordeel en DOS was kampioen. De doelpunten in de tweede helft werden gescoord door: Willy 4x, Gerard 2x, Gezienus en Anneke ieder een.

De kampioensploeg die op 24 februari

met 17-10 won van Rheko bestond uit: Gerard, Gezienus, Willy, Guido, Ingrid, Ardi, Marjo en Anneke. Als trainer fungeerde Kees Klein en reserve waren Seppa, Margret, Albert en Bert.

Het laatste zaalkampioenschap in de Oostelijke eerste klasse werd behaald in 1981 onder leiding van Jan Berfelo.

Duidelijk aantoonbaar is nu geworden dat DOS nimmer een toonaangevende rol heeft kunnen spelen tijdens het zaalgebeuren.

Beknopt geven wij nu weer de prestaties van onze overige teams.

Zondag 6 februari 1966 organiseerde DOS een interessant toernooi met als deelnemers DKC, ZKC, Stânfries en DOS. Stânfries werd ongeslagen kampioen terwijl bij de junioren DKC met de eer ging strijken.

Een team uit Duitsland speelt op 28 november 1970 een semi-interland tegen Oost-Nederland. In het Oostelijke team spelen mee mej. I. Schukking B. Berfelo en H. Baas. Als reserve fungeerden mej. O. Kappers en A. Klein. Zondag 14 februari 1971 behaalde Ard Schenk het wereldkampioenschap. Ook voor DOS werd het een uitstekend weekend door de kampioenschappen van twee en drie. Door de beslissingswedstrijd te Zeist met 4-3 te verliezen van Groen Geel komt DOS 2 net niet in de reserve-hoofdklasse.

In 1972 speelden de DOS-ploegen met wisselend succes. Alleen onze junioren zorgden voor een opmerkelijk feit door op 2 maart kampioen te worden. Met 9-8 werd tenslotte het Almeloise AKC verslagen. In de eerste helft waren de Almeloërs sterker, vooral omdat er bij ons tactisch niet erg sterk gespeeld werd. We speelden de roodhemden, die vooral op doorbraken speelden, in de kaart, door erg individueel te verdedigen. Dit resulteerde in een 5-3 achterstand bij de rust. Weliswaar opende R. Japink de score met een goed schot, maar de Almeloise ploeg kwam terug tot 1-2. J. Bornebroek kon nog gelijkmaken, voordat AKC uitliep naar 5-2.

Vlak voor rust betekende een goed door J. Bornebroek genomen strafworp

5-3. Na de rust, toen de tribunes bevolkt werden door onze gehele selectie-ploeg, ging het beter. Vooral de dames stelden zich beter op en zo kon menig gevaarlijke situatie goed opgelost worden. Door een schot van J. v.d. Heide en een doorbraak, keurig aangegeven uit de verdediging door B. Sanders, kwamen we op 5-5. J. Bornebroek gaf ons zelfs een voorsprong 6-5. Toen ging het om en om. Via een strafworp 6-6, kansje R. Japink, strafworp 7-7, schot B. Sanders, 8-7, doorbraak AKC 8-8, schot Bea Japink 9-8. En daar bleef het bij, vele spannende minuten lang. Maar het verlossende fluitje kwam toch en daarna mocht Bert uit handen van OKB-voorzitter Lenderink de kampioensmedaille in ontvangst nemen.

Twee dagen na dit feestelijk vertoon moest worden aangetreden tegen de kampioen van de andere afdeling, Wit Blaauw. Dit werd, na een moeilijke eerste helft ook een zege en het succes was nu geheel compleet. Voor dit grote succes zorgden de volgende spelers(sters):

De dames M. v.d. Berg, D. Lever, B. Japink, M. Schippers en R. van Dijk. De jongens: J. v.d. Heide, B. Sanders, B. Rauhe, R. Japink en J. Bornebroek. DOS 3 wint in 1973 de beslissingswedstrijd tegen Oost-Arnhem en is daarmee onze enige kampioen.

Het eerste moest knokken om degradatie te ontlopen en misschien wel dank zij conditietrainer R. Groener van FC Twente gelukte het de laatste wedstrijd winnend af te sluiten tegen Nääs.

De DOS-oudjes werden voor het eerst kampioen in 1976 evenals de junioren. Een jaar later behaalde DOS 4 wederom de titel en daarvoor zorgden: A. Ebbing, J. Leeftang, G. en T. v.d. Graaf, S. Hartman, B. Berfelo, B. Huisman, K. Klein, E. de Man en H. Zwigelaar.

Gelijktijdig werden voor het eerst twee adspiranten-ploegen kampioen van hun afdeling. Zaterdag 12 februari werd A.1 kampioen door maar met liefst 7-1 te winnen van Achilles. Na een zenuwachtig begin wist P. Pothast ons op 1-0 te brengen. Ook bracht hij

2-0 op zijn naam. In de volgende minuut was het T. Willemsem die de stand op 3-0 bracht en toen E. Rönitz er 4-0 van maakte kon het kampioenschap niet meer stuk.

P. Pothast en A. Brouwer zorgden met goed spel voor 6-0 en vlak voor afloop knalde T. Willemsen 7-0 door de korf. Het laatste woord was aan Achilles zodat de eindstand op 7-1 kwam. Na de huldiging toog een ieder naar Laag-Soeren om daar te kijken naar ons eerste team.

Voor A.1 speelden: M. Bijker, G. van Honk, I. Gerritsen, M. Lesuis, S. Zizzi, A. Brouwer, P. Pothast, J. Pit, E. Rönitz en T. Willemsen. In kampioen A.4 speelden onder meer K. Dorman, A. Walhof en J. Scheepvaart.

Het seizoen 1978-1979 wordt ook wel het jaar van de Papua's genoemd. Op 2 november 1978 werd in een bomvolle TH de wedstrijd gespeeld tussen DOS en Papua Nieuw-Guinea.

Met 22-15 werd deze wedstrijd door DOS gewonnen maar wat heeft het publiek genoten van de eerste kennismaking met deze Papua's.

Het was voor onze vereniging erg plezierig om vele ere-leden, leden van verdienste, bestuurders KNKV en vele anderen te mogen begroeten. J. Bloemheuvel (KNKV): „De ontvangst in Enschede was ongetwijfeld uitstekend voorbereid. Je kon wel merken dat het de Papua-ploeg iets deed;

1979 adspiranten A kampioen, achterste rij: J. Zweers, R. Böhnke, K. Klein, J. v. Lier, H. de Keizer, R. Boshuizen en G. Blokhuis. Zittend: H. Böhnke, M. Koetsier, M. Lesuis, W. Lammers, D. Niemeier en S. Veldhuis.

niet te overdreven, juist deze eenvoud maakte indruk op die mensen." Scheidsrechter van Norden: „De ontvangst was in één woord grandioos. Andere woorden zou ik er niet voor weten. Vooral op de attentie die niet alleen ik, maar ook de grensrechters kregen uitgereikt, zijn wij bijzonder trots."

A. Zwaanswijk, oud bondscoach: "Zo'n ontvangst, zowel op het gemeentehuis alsmede in de kantine, was gewoon geweldig. De toespraak van de heer Halsema zat uitstekend in elkaar. Aangezien ik bijzonder veel contact heb met de groep, kan ik alleen maar konstateren dat de spelers de kado's en de gehele ontvangst geweldig hebben gevonden. Je kon gewoon merken dat het indruk op hen maakte."

R. Kirby, bondscoach Papua Nieuw-Guinea had op zo'n overweldigende

ontvangst niet gerekend. „Dit was voor de spelers gewoon het einde." Over zijn ploeg was hij bijzonder tevreden. „Je kunt merken, dat ze ingespeeld raken en dat komt de scoringskansen ten goede. Verdedigend zullen wij het de komende wedstrijden beslist moeilijk krijgen."

De lieveling van het publiek was ongetwijfeld nr 16 Lohia Raka. Tijdens de show wist hij het publiek al behoorlijk aan het lachen te krijgen met zijn liefdesdans. Lohia had al direct in de gaten dat het talrijke publiek achter hem stond en dat vond hij fijn. Guido Teussink was in zijn ogen de beste DOS-speler. 28 Januari 1979 gelukte het A-1 om het kampioenschap te veroveren door in Borne met 9-6 te winnen van Groen Zwart. Het begin was voor de thuisclub, want binnen enkele minuten

1978: Voor het eerst in de geschiedenis bracht een groep Papua's een bezoek aan Nederland. DOS speelde in de THT tegen deze unieke ploeg. Deze foto werd in Nunen genomen waar de bezoekers getrakteerd werden op een wervelende dans.

DOS

Papua New-Guinea

Voorafgaande aan deze korfbalwedstrijd zal door de papua's een folkloristische show worden gegeven.

AANVANG 20.30 UUR ZAAL OPEN 20.00 UUR

Toegangskaarten à f 2,50 p.p. zijn vanaf donderdag

26 oktober verkrijgbaar bij sportshop 't Hoen,
Kuipersdijk 23 te Enschede.

stond het 2-0. M. Lesuis, die toch wel tegen een sterke dame stond, maar zich prima verweerde scoorde uit een strafworp 2-1 en even later scoorde J. Zweers 2-2. De thuisclub bleef gevaarlijk en het was dan ook niet vreemd dat de thuisclub bij rust met 5-3 leidde. Ons doelpunt kwam op naam van J. Zweers. Tijdens de rust werd alles op een rijtje gezet en met frisse moed kon dan ook worden begonnen aan de laatste 20 minuten.

Toen Groen Zwart onmiddellijk 6-3 scoorde leek het vonnis voltrokken. En ziedaar, plotsklaps begint de gehele A-1 machine te draaien. Ze bleven maar jagen op de korf en de doelpunten vielen opeens als rijpe appels in de schoot. Prachtige voltreffers kwamen op naam van J. van Lier, M. Lesuis, S. Veldhuis, J. van Lier en H. de Keizer. De laatste minuten werden vol gemaakt en na het laatste fluitsignaal vlogen de spelers elkaar in de armen en was het kampioenschap een feit.

Eveneens werd DOS A-2 kampioen door Wesselerbrink met 5-4 te verslaan. Deze kampioensploeg bestond uit o.a. L. Bouwhuis, Y. Brünen, H. Schultz, R. Pieters, J. ter Heegde, R. van

Zutphen, R. Kloppenborg, R. Boshuizen, R. Diever, P. Dalenoord en J. Scheepvaart.

Het jaar 1980 was zeer matig wat het zaalgebeuren betrof. Bij de senioren werd alleen het zesde kampioen, door met 6-3 van Wesselerbrink te winnen. Zondag 24 februari zal de geschiedenis ingaan als een heel merkwaardige dag. DOS 1 had haar laatste thuiswedstrijd tegen Trekvogels verloren met 10-12 en was daarmee met Fidus Pacta gedegradeerd uit de overgangsklasse.

Maar na de wedstrijd bleek dat de Rotterdammers vergeten hadden de spelerskaarten en een wedstrijdformulier mee te nemen. Zes spelers konden zich op een andere wijze legitimeren, maar de overige twee waren daartoe niet in staat. En volgens het reglement van wedstrijden zijn spelers die zich niet kunnen legitimeren ongerechtigde spelers, en dat heeft tot gevolg boete en twee verliespunten voor de betrokken ploeg. Bovendien wordt de uitslag van de gespeelde wedstrijd vastgesteld op 5-0 in het voordeel van de tegenpartij, tenzij de uitslag van belang is voor degradatie, en dat was hier duidelijk het geval. In dit geval zou de wedstrijd opnieuw worden vastgesteld. Enkele weken later ging onze hoop, door een schrijven van de bond, verloren. Het protest werd zonder meer afgewezen en dus bleven we laatste.

Onze junioren gelukte het niet een beslissingswedstrijd tegen HKC in winst om te zetten, en zo ging het kampioenschap onze neus voorbij. Uiteraard heeft de ploeg goed haar best gedaan en de winstmogelijkheden waren echt wel aanwezig.

Toen wij dan ook een 4-3 voorsprong hadden opgebouwd, hadden wij moeten doordrukken. Dat lukte niet en daardoor kon HKC de winst en het kampioenschap in de wacht slepen. Het seizoen 1980-1981 bracht ons gelukkig weer een zonniger aanzien door de kampioenschappen van zowel het eerste als het tweede. Allereerst is het DOS 1 dat in de Pathmoshal tegen HKC het kampioenschap behaalde door met 11-9 te win-

nen. Na afloop dulle pret en een ieder die 's avonds in onze kantine is geweest weet: „dat het paard in de gang" al lang weer weg is. Enkele weken later gelukte het DOS 2 het kampioenschap van haar afdeling te behalen. In een didder te behalen. In een sidderende pot werd uiteindelijk HKC met 8-7 verslagen.

De junioren - ook nog kanshebber voor het kampioenschap - hebben de kampioenstrilogie niet voltooid. Geheel terecht ging de eindoverwinning naar Rigtersbleek dat met 11-8 de baas bleef over onze junioren. Slechts één kampioenschap werd behaald in het seizoen 1981-1982 maar degradatie was er voor onze ploegen ook niet bij. Toch was ons eerste heel dicht bij de fatale streep maar uitgerekend de wedstrijd tegen kampioen Pams werd met 8-8 gelijkgespeeld. De bezoekers waren terecht tevreden met dit gelijkspel omdat zij kampioen waren geworden en DOS was misschien nog wel gelukkiger want zij degradeerden niet. 50 minuten lang heeft het publiek kunnen genieten van een spannende op hoog peil staande wedstrijd. Er waren nog 10 minuten te spelen en allebei hadden ze belang bij dat ene punt. Dus spelbevrozen. Pams deed niets meer en ook DOS liet het balletje rustig rondgaan. Een zucht van verlichting ging er door een ieder heen toen de scheidsrechter affloot. DOS had weer geschiedenis gemaakt, de kranten hadden wederom iets om over te schrijven.

DOS 3 behaalde het kampioenschap zonder zelf te spelen en dat is natuurlijk nooit zo leuk. De mensen die voor dit succes zorgden waren: Gonnie, Grietje, Ina, Jannie en Gea, Wim, Jan, Bert, Willy, Jan en coach Gerard.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst en met dat laatste bedoelen wij onze pupillen. Zij waren het die in het seizoen 1982-1983 de kampioensvlag konden hijsen en nog ongeslagen ook.

Ondanks overwinningen in de laatste wedstrijden tegen Steeds Hooger en Oost-Arnhem moest ons eerste team toch een stapje terug.

Toch bleef men niet door de teleurstellende resultaten van DOS 1 bij de pakken neerzitten. Met alle krachten ging men het seizoen 1982-1983 aan het werk.

Het allereerste succes werd behaald voor de zaalkompetitie in een toernooi van Achilles te Den Haag. In de eerste wedstrijd werd landskampioen Fortuna met 4-2 verslagen en dat gaf de burger weer moed. De tweede wedstrijd tegen Samos werden wij echter alweer met de neus op de feiten gedrukt gezien de 12-1 nederlaag die de onzen kregen te incasseren. In de laatste wedstrijd van de poule behaalden wij een keurig gelijkspel 6-6 tegen Ready.

De strijd om de vijfde en zesde plaats ging tussen BEP en DOS. Door uitstekend spel werd een verdiende 7-4 overwinning behaald en een eervolle vijfde plaats was dan ook het resultaat.

Hoog waren dan ook de verwachtingen gespannen omtrent ons vlaggeschip. Maar helaas bleven die verwachtingen uit en zelfs even dreigde weer het degradatiespook.

Op wedstrijden tussen DOS en Keizer Karel schijnt echter geen zegen te rusten. Wereld drie jaar geleden in Nijmegen al eens een wedstrijd tussen deze beide ploegen gestaakt, zondag 4 maart was dit wederom het geval. Dit keer waren beide ploegen daaraan echter niet schuldig, we kregen nu te maken met een scheidsrechter, die de spelregels op geheel eigen wijze interpreteerde.

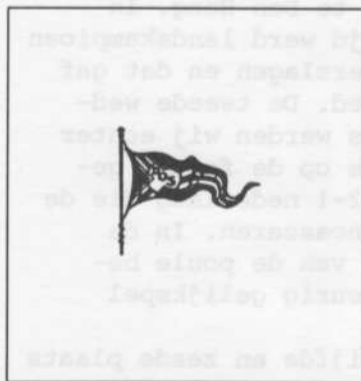
Het restant van deze gestaakte wedstrijd, zeven minuten, moest enkele dagen later in Glanerbrug worden gespeeld. Ook nu begon DOS met spelbevrozen zodat de stand van 8-8 gehandhaafd bleef.

Het laatste jaar in de zaal bracht ons naast vreugde ook erg veel verdriet. Door een 10-7 nederlaag tegen Keizer Karel op 24 februari degradeerde ons vlaggeschip naar de tweede klasse. Sinds de invoering van de zaalkompetitie speelde ons eerste nimmer zo laag.

Vreugde heerste er bij de spelers van DOS 4. Na eerst een enerverende strijd met Groen Zwart gelukte het hen om de beslissende wedstrijd tegen

DOS-pupillen 1 zaalkampioen 1983. Achterste rij: R. Gelderman, R. te Peze, A. Kolkman, A. Schouwink, M. Hartman, S. Zissie en G. Blokhuis.

Zittend: E. Berfelo, N. Blokhuis, S. Ebbelink en N. Visser.

Wesselerbrink met 10-6 te winnen.

Ook de jeugd deed het afgelopen seizoen van zich spreken. Diverse ploegen streden mee om het kampioenschap. Na een 18-0 overwinning op Groen Zwart werd A-4 kampioen. Terecht waren er bloemen na afloop voor: F. Böhnke, R. Gelderman, M. Ebbing, C. Bruschke, N. ter Lindert, R. ter Peze, E. Berfelo, A. Mellink, M. Bleumink, M. Mulder S. Pothast. Dit ploegje scoorde er lustig op los dit seizoen, 133 voor en maar slechts 8 tegen.

A-1 gelukte het net niet om de titel in de wacht te slepen. Werden HKC in de competitie drie punten afgesnoept, de beslissingswedstrijd in Almelo werd na een 4-3 voorsprong met 6-5 verloren.

Zoals reeds eerder geschreven, DOS 1 heeft nooit die dominerende rol in het zaalgebeuren kunnen spelen die wij zo graag hadden gewild. Nimmer werd het allerhoogste niveau bereikt. Door de degradatie, het

afgelopen seizoen, zijn wij in een klasse terecht gekomen waar DOS - mede gezien het verleden - bepaald niet thuishoort.

Aan de selectie nu de taak om met vereende krachten zo snel mogelijk het verloren gegane terrein te herwinnen. Schouder aan schouder moet dit kunnen lukken.

DOS-LIED

*Komt DOS wilt uw beste krachten tonen
Laat zien wat uw twaalfstal nog vermog
„Op de korf” zij voortdurend het parool
Voor de eer der blauwwit vlag*

*Grijp de bal goed vast
Weest uw man tot last
Werpt ferm naar een ongedekte maat
Naar de korf vlug voor zes
Houdt u goed DOS
Dat geen kans u ooit ontgaat*

*Komt DOS wilt uw trouwe gasten tonen
Wat hier de gastvrijheid nog vermog
„Eensgezind” zij voortdurend het parool
Tot besluit van iedere slag
Houdt uw glas goed vast
Weest geen mens tot last
Blijft steeds met uw sportvriend goede maats
Waar de vriendschap in sport
Ook door strijd hechter wordt
Voelt zich ieder op zijn plaats*